

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

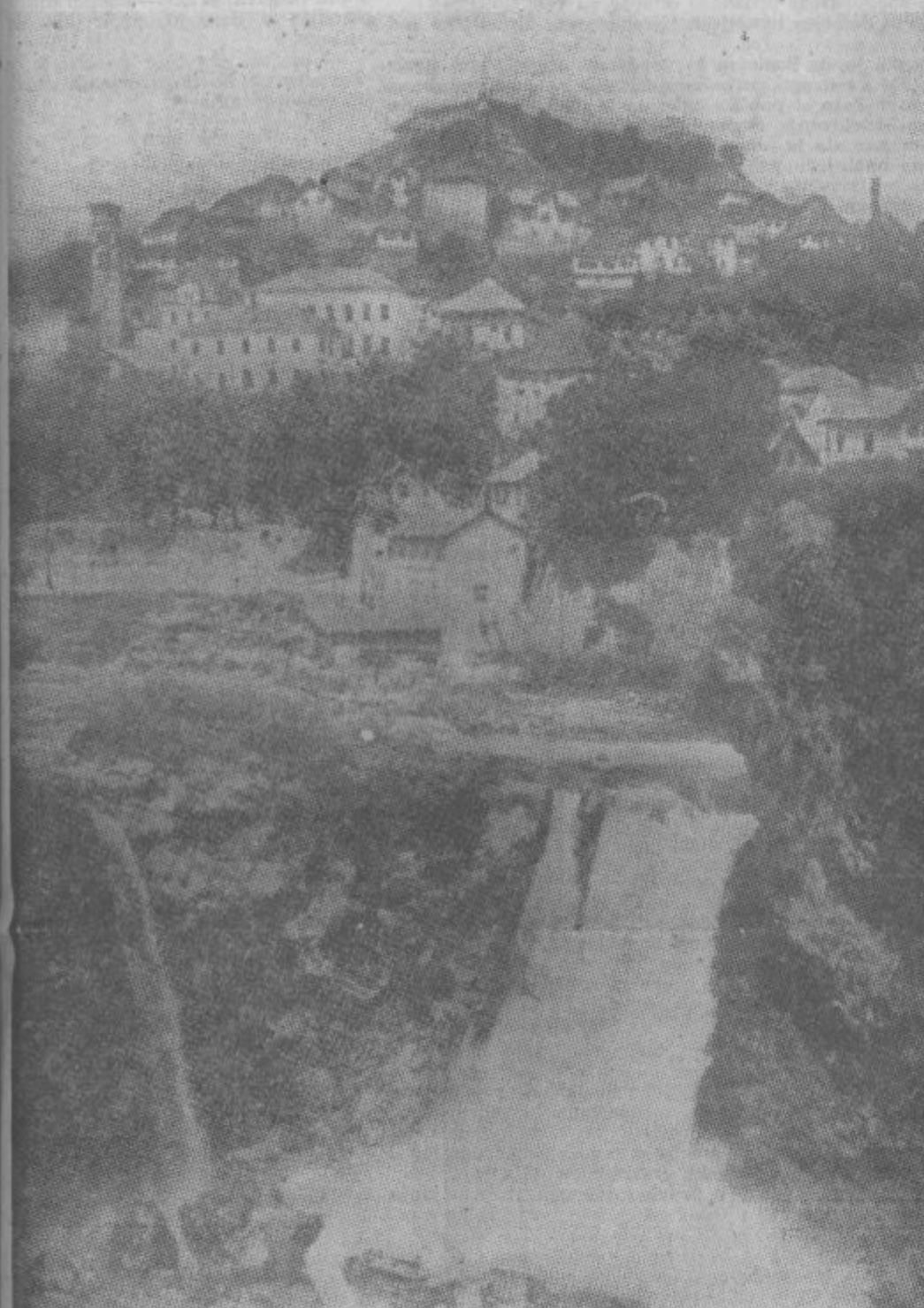
CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«.
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBČINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS

TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

24. november 1966 — LETO II. ST. 20 (38)

CENA 30 NOVIH PAR ALI 30 STARIH DIN
POSTNINA PLAČANA V GOTOVINI

142 odposlancev se je zbralo v novo-zgrajenem kulturnem domu, v osvobodjenem Jajcu. Bilo je to v noči od 29. na 30. november 1943. leta. Vsi narodi Jugoslavije so bili tu zastopani, na II. zasedanju AVNOJ.

V Jajcu so tistega leta potrdili velike in pomembne uspehe narodnoosvobodilne borbe v Jugoslaviji. Soglasni pa so bili tudi v tem, da kralj Peter II., Draže Mihajlovič in jugoslovanska emigrantska vlada v Londonu, sodelujejo kot narodni izdajalci s sovražnikom. Zato so izdajalski vladi odvzeli vse pravice zakonite vlade Jugoslavije. Kakršnikoli mednarodni dogovori in obveze, ki jih je podpirala pobegla vlada v Londonu, so bili na tem zasedanju uničeni.

Prav tako so sklenili, da se nova Jugoslavija zgradi na demokratičnem federativnem principu, kot državna skupnost enakopravnih narodov.

V spomin na te zgodovinske dogodke praznujemo vsako leto Jugoslovani 29. novembra svoj največji praznik — Dan republike. Tudi letošnjega bomo praznovali v znamenju novih dosežkov in kvalitetnejših gospodarskih in družbenih odnosov. Ravno v tem času zadajamo odločne udarce pojavom birokracije in nedemokratičnosti. Slabosti, ki smo jih imeli, bomo z enotnostjo vseh jugoslovanskih narodov brez dvoma odločno odpravili.

NASE UREDNISTVO SE PRIDRUŽUJE TEM PRIZADEVANJEM IN ŽELI VSEM DELOVNIM LJUDEM, POSEBNO PA SE BRALCEM »SALESKEGA RUDARJA«, NOVIH DELOVNIH USPEHOV, OB DNEVU REPUBLIKE, NASE ISKRENE ČESTITKE!

Pridite na konferenco krajevne organizacije Socialistične zveze, ki bo v nedeljo, 27. novembra 1966 ob 15. uri v dvorani združenega doma.

Pred konferenco bo kulturni program. Nastopili bodo pevci in recitatorji kulturno-prosvetnega društva iz Lokovice.

Lokovičane!

VABIMO

R
O
J
S
T
N
I
D
A
N
R
E
P
U
B
L
I
K
E

Socialistično zvezo približati vsakemu občanu

NA ZADNI SEJI OBČINSKEGA ODBORA SOCIALISTIČNE ZVEZE SO RAZPRAVLJALI O PRIPRAVAH NA KONFERENČE KRAJEVNIH ORGANIZACIJ TER SPREJELI ZACASNI PRAVILNIK OBČINSKE ORGANIZACIJE SZDL.

Letos jeseni poteče dveletna mandatna doba članom krajevnih organizacij SZDL. Zato so sklicali krajevne konference, ki bodo končane do sredine decembra.

Poleg tega, da bomo na letošnjih konferencah izvolili nova vodstva, pa bodo imele še tudi druge naloge. Z njimi bodo dejansko zaključili široko razpravo o vlogi in nalogah SZDL in začeli predvolilno dejavnost za volitve polovice odbornikov in poslancev.

Člani občinskega odbora SZDL so menili, da morajo biti konference tako dobro pripravljene, da bodo pripomogle k čimvečji aktivizaciji celotnega članstva. Čim več članov bo aktivno delalo v Socialistični zvezi, tem lažje bo organizacija opravljalna njeno nalogo. S tem pa bo tudi več občanov, ki bodo čutili, da jim je Socialistična zveza dobrodošla in potrebna.

(Nadaljevanje na 2. strani)

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE

O JAVNEM REDU IN MIRU SO SPREGOVORILI

15. novembra 1966 dopoldne so se odborniki obeh zborov občinske skupščine pođovno zbrali na redni seji.

JAVNI RED IN MIR

Pod glavno točko dnevnega reda so obravnavali delo postaj milice v Soštanju in Velenju ter vzdrževanje javnega reda in mira v občini. O tem je poročal predstavnik občinskega sveta za splošne in notranje zadeve. Povzke iz tega poročila smo v našem listu že objavili.

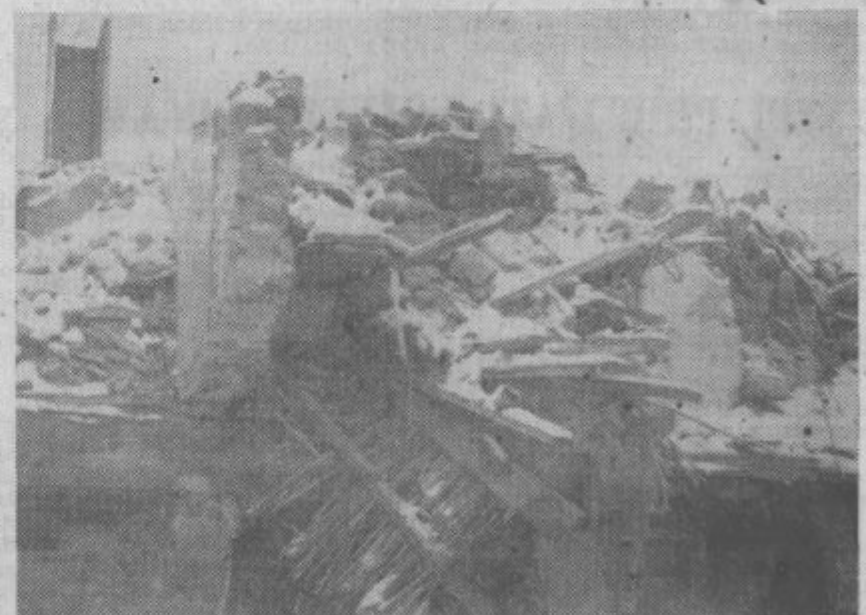
Odborniki so ugotovili, da sta postaji milice v preteklem letu uspešno opravljali svoje težko in odgovorno delo, zlasti na področju vzdrževanja javnega reda in mira. Uspeh bi bil še večji, če bi postajam milice zagotovili boljše materialne in druge pogoje za njihovo delo. Občinska skupščina in nekatere delovne organizacije (TE Soštanj, RL Velenje, »Oljka« Smartno ob Paki) so tem postajam veliko pomagale z zagotovitvijo stanovanj, prostorov in nabavo opreme. Vendar postaji še zdaleč nista tehnično tako opremljeni, da bi lahko učinkovito reševali vse svoje čedalje večje in odgovorne naloge. Zlasti postaji milice v Soštanju bo treba zagotoviti več družinskih stanovanj, saj večina miličnikov te postaje stanuje sedaj v nepri-

mernih stanovanjih. V razpravi so se posebno poudarjali, da se morajo proti kriminalu, mladoletnemu prestopništvu, kršitvam javnega reda in miru in proti drugim negativnim pojavom, bporiti tudi vse druge organizacije v občini, če hočemo, da bo borba proti tem pojavom bolj uspešna kot je bila doslej. Proti kršitvam javnega reda in miru pa bo potrebno zaostriti tudi kaznovno politiko, zlasti kaznovno politiko občinskega sodnika za prekrške, ki je v nekaterih primerih nerazumljivo mila in zato tudi neučinkovita.

TURISTOV JE BILO MANJ

Drugo pomembno vprašanje, ki so ga odborniki obravnavali je bila problema:ika gostinstva in turizma v občini za obdobje od januarja do septembra. Osnovni pokazatelji, o gibanju turističnega in gostinskega prometa v obdobju januar—september 1966 kažejo, da se je stanje v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta nekoliko poslabšalo.

(Nadaljevanje na 2. strani)

14. novembra popoldne, so pod temi zidovi, ki jih vidite na sliki, izgubili življenje Franc Konečnik in njegova žena Slavka ter njen zet Ciril Rednak. Podrobnosti o tej hudodelni nesreči v Pesjem, berite na 3. strani.

SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Število gostov je nižje za 11,5 %, število prenočitev pa za 24,5 %. Primerjava med domačim in tujim turističnim prometom pa kaže znižanje domačega in povečanje tujega turističnega prometa. Tako se je pri domačem turizmu število gostov znižalo za 15,5 % in število prenočitev za 43 %. Pri tujem turizmu pa se je število gostov povečalo za 6 % in število prenočitev za 69 %.

Promet v gostinstvu na območju naše občine je v obdobju januar-september letošnjega leta v primerjavi z enakim obdobjem lani sicer nominalno porasel za 25 %. Ob upoštevanju porasta cen v gostinstvu za okrog 42 % pa ugotavljamo, da je dejanski obseg prometa nižji za okrog 17 %. Realni obseg prometa se je zlasti zmanjšal v gostinskih organizacijah na območju Soštanja, kjer je gostinski promet odvisen predvsem od domačega prebivalstva.

Hotel »Kajuhov dom« Soštanj je ob koncu prvega polletja izkazal 8.485 N-din izgube. Ta izguba se je sicer do konca septembra zmanjšala na 3.809 N-din, podjetje pa predvideva, da bo do konca leta spet porasla in da bo znašala okrog 10.000 N-din. Pri drugih gostinskih organizacijah stanje ni tako kritično in pričakujejo, da bodo poslovno leto 1966 zaključili s pozitivnim finančnim rezultatom oziroma brez izgube.

Kakor že poprej svet za blagovni promet, tako je tudi občinska skupščina ugotovila, da v Soštanju nimata perspektive dve gostinski podjetji družbenega sektorja (gostinsko podjetje Sloga in hotel Kajuhov dom). Zato predlagajo delovnim kolektivom teh podjetij, da se združita v enotno podjetje, ki bo imelo mnogo manjše režijske in ostale fiksne stroške in tako uspešneje poslovalo.

Poleg problematike gostinstva so odborniki obravnavali tudi vprašanje finančnih načrtov turističnih društev v Soštanju in Velenju ih ugotovili, da se dokaj velika sredstva teh društev v večini primerov preudarno uporabljajo.

Občinska skupščina je tudi soglašala, da redno likvidirajo Zavod za pospeševanje turizma vzhodno-alpskega območja, s sedežem v Slovenj Gradcu, ki so ga leta 1964 ustanovile koroške občine, skupno z občini Mozirje in Velenje. Dejavnost tega zavoda bo v celoti prevzela enota podjetja Ljubljana - Transport v Slovenj Gradcu.

IZBOLJŠAN POLOŽAJ V SOSTANJSKI »GALANTERIJU«

O poteku prisilne uprave v podjetju »Galanterija« Soštanj, je na seji občinske skupščine poročal prisilni upravitelj Rudi Delopst. Iz njegovega poročila in razprave, ki je sledila poročilu, je razvidno, da so se razmere v podjetju občutno popravile. Vendar je podjetju potrebno zagotoviti še okoli 50 milijonov starih dinarjev kredita za nakup deviz. Ta denar bi porabili za odplačilo strojev, ki jih je nabavila prejšnja uprava podjetja. Stroji še sedaj niso v celoti izkoriščeni. Zaradi njih je podjetje tudi zašlo v največje težave. Prav od tega kredita je odvisen nadaljnji obstoj podjetja. Vendar so po izjavi Kreditne banke Velenje zelo realni izgledi za zagotovitev tega kredita. Šaj je tej banki za te namene TE Soštanj že posodila 37.000.000 starih dinarjev. Ostala sredstva bo banka zagotovila iz drugih virov. Prav zaradi takega stanja je občinska skupščina sklenila, da se z 20. januarjem 1967 ukine prisilna uprava v podjetju. Predsednik občinske

SZDL PRIBLIŽATI VSAKEMU OBČANU

(Nadaljevanje s 1. strani)
Sedanjí krajevni odbori SZDL bodo na konferencah pročali o njihovem delu in v kolikšni meri so izpolnili program dela. Beseda pa bo tekla tudi o aktualnih družbeno-političnih nalogah in problemih posameznega kraja in občine Velenje. Na njih bodo obravnavali začasni pravilnik občinske organizacije SZDL. Tam, kjer bodo volili nove odbornike in poslanca, pa bodo govorili tudi o volitvah in možnih kandidatih. S tem v zvezi se bodo dotaknili funkcioniranja samouprave s posebnim poudarkom na delo občinske skupščine ter aktivnosti odbornikov, ter poslanca na terenu. Sprejeli bodo tudi programe dela, ki bodo omogočali načrtost dela krajevnega odbora in zagotovljali vsklajenost med društvi in organizacijami na posameznem področju.

Letos bodo na konferencah krajevnih organizacij prvič neposredno volili člane občinske konference

skupščine pa je razpisal mesto direktorja podjetja in volitve organov upravljanja, ki bodo še pred ukinitvijo prisilne uprave.

Ceprav so odborniki delo prisilne uprave ugodno ocenjevali, so vendarle hoteli vedeti, če so resnične govorice, da je prisilna uprava pred mesec prodala stroj za izdelovanje izdelkov iz plastičnih mas nekemu zasebniku. Prisilni upravitelj je potrdil, da je do te prodaje v resnici prišlo. Vendar so stroj prodali zaradi tega, ker podjetje ni bilo sposobno organizirati s tem strojem proizvodnjo raznih izdelkov iz plastičnih mas, ki bi bila rentabilna. Ta trditve se nekaterim odbornikom ni zdelo najbolj prepričljiva in so zaradi tega sklenili, da se naj raziše ali je bila prodaja tega stroja opravljena v skladu z zakonitimi predpisi ali ne.

POSTOPOMA KRAJSKI DELOVNI ČAS

Odborniki občinske skupščine so na seji sprejeli odloke o zadalnih načrtih za gradbeno okolisko Pesje in Velenje — Selo, ki so bili poprej v nekaj mesečni javni razpravi. Seznanili so se tudi z informacijo o doseadanjem dotoku in porabi sredstev od prispevka za uporabo mestnih zemljišč in obravnavali programe in načrte prehoda na 42-urni delovni teden, ki so jih sprejeli organi upravljanja v »Ohki«, Smartno ob Paki, »Zarji« Soštanj, »Merkur« Soštanj in Čevljarstvu Velenje. Ugotovili so, da so programi tako izdelani, da se z njimi zagotavlja v krajšem delovnem času najmanj enak obseg proizvodnje oziroma storitev, kot ga dosega sedaj in da se v skrajšanem delovnem času zagotavlja najmanj enak osebni dohodek, kot ga imajo že sedaj podjetja. Zato so se strinjali s postopnim prehodom na 42-urni delovni teden v omenjenih podjetjih.

UPOSTEVALI NISO PREDLOGOV IZ VELENJSKE OBCINE

Na seji občinske skupščine so obravnavali tudi predlog republiškega zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja. Ugotovili so, da predlagatelj zakona niso upoštevali niti enega predloga ali pripombe, ki jih je občinska skupščina nedavno dostavila sestavljalcem zakona. Zakon predvideva, da se bo za naslednjo uvedbo samoupravljanja v šolstvu, ustanovilo v naši republici 9 temeljnih izobraževalnih skupnosti, s tem, da bi bila za območje naše občine ta izobraževalna skupnost v Celju. Odborniki občinske skupščine so menili, da bi bil položaj šolskih zavodov v naši občini boljši, če bi bilo naše območje vključeno v izobraževalno skupnost Ravne na Koroškem. Zaradi tega so sklenili, da se Skupščini SR Slovenije predlaga tozadevna sprememba zakonskega predloga. Vključitev našega območja v izobraževalno skupnost Ravne je umestna tudi zaradi tega, ker obstojajo za to regijo že posebne skupnosti socialnega zavarovanja in zaposlovanja delavcev.

Na lastno željo so razrešili Janeza Hočevarja funkcije sodnika občinskega sodišča v Soštanju, ker bo izvoljen za sodnika občinskega sodišča v Celju.

V svet šolskega centra Borisa Kidriča v Celju so izvolili Branka Drožca, diplomiranega gradbenega inženirja, v svet posebne šole Velenje pa diplomiranega psihologa Marjana Salobirja iz Velenja.

Prihodnja seja občinske skupščine bo v začetku decembra. Na tej seji, bodo poleg ostalega, obravnavali tudi spremembo proračuna občine Velenje, za leto 1966.

SZDL PRIBLIŽATI VSAKEMU OBČANU

SZDL. Na vsakih 200 članov bodo volili enega člana občinske konference, vendar pa bo vsaka krajevna organizacija izvolila najmanj dva člana. Tako bodo v velenjski občini izvolili 75 članov občinske konference SZDL.

Člani občinskega odbora so na zadnji seji podrobno razpravljali tudi o pravilniku občinske organizacije SZDL Velenje. Ker smo v zadnji številki »Saleškega rudarja« v celoti objavili teze tega pravilnika, ne bomo še enkrat poročali o vsebini in poglavjih pravilnika. Vendar pa so na zadnji seji občinskega odbora vnesli nekatere spremembe. S temi spremembami so sprejeli začasni pravilnik, ki bo veljal do takrat, ko ga bo dokončno sprejela občinska konferenca SZDL. Do takrat, so sklenili člani občinskega odbora, naj bo začasni pravilnik v javni razpravi. Omenili pa sijo že, da bodo o njem razpravljali tudi na konferencah krajevnih organizacij SZDL.

Za kmetovalce

Zadruž

Kmetje in drugi delovni ljudje, ki delajo v kmetijstvu, se združujejo v kmetijsko zadrugo z namenom:

- da organizirajo sodelovanje med delovnimi ljudmi, ki delajo s svojimi ali zadružnimi delovnimi sredstvi v kmetijstvu;
- da se povežejo z delovnimi organizacijami v kmetijstvu, gospodarstvu, živilski industriji in z drugim družbenim gospodarstvom;
- da podružablajo, razvijajo in pospešujejo družbeno organizirano kmetijsko proizvodnjo;
- da razvijajo socialistične družbene odnose na vasi.

Tako se glasi prvo določilo temeljnih načel statuta Kmetijske zadruge Soštanj.

Namen tega članka je, da bralcem in predvsem kmetijskim proizvajalcem, ki sodelujejo z zadrugo, prikažemo kako je z osnovnim aktom urejeno to sodelovanje. Zato si približe oglejmo le tiste člene, ki se nanašajo na omenjeno sodelovanje. Sedemnajsto določilo temeljnih načel pa poudarja: z namenom, da bi bila dosežena čim večja blagovna proizvodnja, izkoriščene obstoječe proizvodne zmogljivosti, dopolnjena družbena kmetijska proizvodnja z zasebno ter, da bi se hitreje ustvarjali socialistični proizvodni odnosi na vasi, sklepa zadruga z individualnimi kmetijskimi proizvajalci pogodbe o dolgoročnem gospodarskem sodelovanju. Takim kmetijskim proizvajalcem, ki so sklenili dolgoročne pogodbe, jamči delovna skupnost s tem statutom določene pravice in nalaga določene dolžnosti, ki izvirajo iz proizvodnega sodelovanja v kmetijski proizvodnji z delovno organizacijo.

A. ČLANSTVO

Taki kmetijski proizvajalci postanejo člani zadruge, če so s sklenitvijo pogodbe izpolnili pogoje, ki jih statut predpisuje za članstvo v zadrugi.

Drugo poglavje statuta ureja članstvo in premoženjsko-pravno razmerje med zadrugo in članom zadruge. Glasi se:

18. člen
Delovno skupnost zadruge sestavljajo delavci in člani zadruge. Članstvo v zadrugi je prostovoljno.

V članstvo zadruge lahko vstopajo polnoletni individualni kmetijski proizvajalci obeh spolov in drugi delovni ljudje, ki se zavežejo, da bodo z zadrugo trajno gospodarsko sodelovali in proizvajali v določenem obsegu, vsaj v eni dejavnosti zadruge.

19. člen
Oseba, ki želi vstopiti v članstvo zadruge, da podpisano in datirano izjavo, s katero izjavlja, da se strinja s statutom in drugimi splošnimi akti zadruge in s katero se obvezuje, da bo sklenila pogodbo o trajnem gospodarskem sodelovanju z delovno enoto zadruge, s katero bo trajalo gospodarsko sodelovanje.

20. člen
O sprejemu v članstvo zadruge odloča svet delovne enote zadruge, s katero bo individualni kmetijski proizvajalec trajno gospodarsko sodeloval.

Zoper sklep sveta delovne enote o sprejemu v članstvo zadruge, s katerim je bil sprejem v članstvo odklonjen, lahko prizadeti, pa tudi vsak član delovne skupnosti zadruge, vložijo ugovor, če smatra, da sprejeta oseba ne izpolnjuje pogojev za sprejem v članstvo zadruge oziroma, če je sklep o zavrnitvi vloge za sprejem v službo zadruge neutemeljen. Ugovor se vložijo pri upravnem odboru zadruge v 15. dneh po tem, ko je prizadeta oseba sprejela sklep sveta delovne skupnosti.

21. člen
Članstvo zadruge se računa za ustanovitelje od dne ustanovitve zadruge, za ostale pa od dne, ko postane sklep o sprejemu v zadrugo dokončen.

22. člen
Člani zadruge so dolžni:
— sodelovati pri delu zadruge in izvajati sklepe njegovih organov;
— izpolnjevati svoje obveznosti, zlasti tiste, ki izvirajo iz pogodb o gospodarskem poslovanju ter iz določene organizacije dela;
— vestno čuvati in rokovati z družbenim premoženjem, ki jim je dodeljeno v uporabo;
— strokovno izpolnjevati za opravljanje poslov, ki so jim zaupana po pogodbi ali kako drugače;
— s svojim delom razvijati dobre medčlanske odnose na vasi.

23. člen
Kot obseg obveznega gospodarskega sodelovanja, ki je pogoj za članstvo v zadrugi, se šteje, kadar sklene individualni kmetijski proizvajalec dolgoročne pogodbe o sodelovanju. Smatra se, da je kooperant zadalil obveznosti, če je izpolnil enega izmed spodaj navedenih pogojev, pa tudi tedaj, če sodelovanje iz dveh ali treh vrst navedene proizvodnje doseže vrednost enega izmed pogojev:

1. V poljedelstvu:
a) na 0,25 ha hmeljišč,
b) na 1,00 ha ostalih kmetijskih kultur,
2. V živinoreji:
a) s 2 kom. goveje živine za pitanje ali plemo,
b) z 1 ha proizvodnje krmnih rastlin.
3. Pogodbena proizvodnja in oddaja zadruge:
a) s proizvodnjo in oddajo pitane goveje živine, bekonov, brojlerjev, mleka ali drugih kmetijskih pridelkov, v vrednosti najmanj 5.000 ND.

24. člen
Svet delovne enote zadruge ob koncu vsakega leta polimensko ugotavlja, kako so člani zadruge izpolnili minimum proizvodnega sodelovanja z zadrugo in o tem obvešča člane zadruge.

25. člen
Dosedanjim članom zadruge članstvo ne preneha, vendar morajo v teku dveh let, po sprejetju tega statuta izpolniti pogoje, navedene v 23. členu.

Člana zadruge, ki v petih zaporednih letih po svoji krivdi ni izpolnil minimum obveznega proizvodnega sodelovanja z zadrugo, izključi iz članstva zadruga svet delovne enote zadruge, s katero je sklenil pogodbo o trajnem proizvodnem sodelovanju.

26. člen
Člani zadruge imajo zlasti te pravice:
— aktivno in pasivno volilno pravico za volitve organov zadruge,
— pravico, da so redno obveščeni o delu in položaju zadruge ter o sklepih organov upravljanja,
— pravico javnega razpravljanja o predlogu vseh aktov in sklepov organov upravljanja,
— pravico sodelovanja v vseh vprašanjih, ki so v pristojnosti zboru delovnih ljudi delovne enote,
— pravico prvenstva pod enakimi pogoji pri koriščenju sredstev in storitev zadruge.

PRENEHANJE ČLANSTVA
27. člen
Članstvo v zadrugi preneha z izstopom, stalno izselitvijo iz območja zadruge, izključitvijo in s smrtjo člana zadruge.

28. člen
Član zadruge ne more izstopiti iz zadruge pred potekom dveh let od vstopa v zadrugo.

O izstopu iz zadruge je član zadruge dolžan pismeno obvestiti delovno enoto zadruge najmanj tri mesece pred potekom časa, za katerega se je zavezal, da bo ostal član zadruge. Če član zadruge ne da izjave o izstopu, se njegovo članstvo brez posebne izjave podaljša za naslednji dve leti.

29. člen
Član zadruge je lahko izključen iz zadruge, če se ne drži sklepov organov zadruge oziroma njene delovne enote in če s svojim delom povzroča škodo interesom zadruge. Sklep o izključitvi iz članstva zadruge sprejme svet delovne enote zadruge.

Izključeni član lahko ugovarja zoper sklep o izključitvi pri upravnem odboru zadruge v 15 dneh po prejemu sklepa. Sklep upravnega odbora zadruge je dokončen.

B. PREMOŽENJSKO PRAVNA RAZMERJA

30. člen
Pri vsaki proizvodnji v kooperaciji z individualnimi kmetijskimi proizvajalci, ima zadruga kot ekonom-

ski partner predvsem te dolžnosti:
— zagotoviti kmetijskim proizvajalcem v pogodbi določene usluge, kot npr.: strojne storitve (za oranje, setev, okopavanje, žetev itd.) in strokovne usluge (agronomske, veterinarske in podobno),
— nabaviti za potrebe pogodbene proizvodnje potrebni reprodukcijski material (seme, umetna gnojila, sredstva za zaščito rastlin in živine) za katerega prevzame tudi odgovornost za njegovo kvaliteto,
— dati individualnim kmetijskim proizvajalcem — kooperantom kredite v denarju, proizvodih in uslugah,
— plačati prevzete proizvode iz kooperacije po dogovorjenih cenah in pogojih dobave.

31. člen
Individualni proizvajalec — kooperant ima zlasti te dolžnosti:
— da s skrbjo dobrega gospodarja opravlja dogovorjena dela,
— da redno izpolnjuje obveznosti, ki izvirajo iz pogodb o kooperaciji, in
— da pri proizvodnji upošteva sklepe organov zadruge in nasvete strokovnih služb zadruge.

32. člen
Pogodbe o kooperaciji morajo biti jasne in natančne. V njih se mora posebno natančno določiti pravice in dolžnosti vsake pogodbene stranke, sankcije v slučaju neopracitve neizpolnitve, način ugotavljanja vzrokov zaradi katerih se izpolnitev pogodb ne zahteva zaradi elementarnih nezdod, višje sile, način ugotavljanja pridelka, pogoji za razveljavitev pogodb in način za spremembo in dopolnitev pogodb.

33. člen
Delitev rizika med pogodbenimi strankami se vrši po pričakovanem finančnem rezultatu ali po sodelovanju v skupni proizvodnji. Vsaki pogodbeni stranki se prizna pravica, da v brene druge stranke napravi vse ukrepe, ki jih je sicer dolžna izvršiti stranka, ki je odstopala od pogodb ali opustila izvrševanje pogodbenih obveznosti. Penali zaradi neizpolnitve pogodbenih obveznosti se ugotavljajo z obe pogodbeni stranki. Vsaki pogodbeni stranki pripada zaradi zamude druge stranke pravica do povrnitve dejanske škode in neustvarjenega finančnega rezultata.

EVIDENCA O GOSPODARSTVIH
34. člen
Zaradi uspešnega razvoja kooperacije vodi zadruga evidenco o vseh individualnih kmetijskih proizvajalcih na območju zadruge. Evidenca zlasti vsebuje: ime proizvajalca, število sposobnih družinskih članov za delo v kmetijstvu, vrsto in površino kmetijskih zemljišč, podatke o številu živine, o približni strukturi setve, o hektarskih donosih, o porabi gnojil, tržnih viških in ostale važne beležke o izvajanju kooperacijske proizvodnje.

JAMSTVO
35. člen
Za izvršenje vseh kooperacijskih pogodb lahko zadruga zahteva jamstvo. Način jamstva se določa v pogodbi o kooperacijski proizvodnji, v kateri mora biti določeno, iz katerih sredstev in na kakšen način se zagotavlja izplačilo jamstva.

ZAKUP
36. člen
Zadruga sprejme v zakup zemljišča in to najmanj za tri leta. Zakupnina za nakup zemljišča se določa po čistem katastrskem dohodku kulture na zemljišču pred zakupom. Zakupnina se lahko določi v obliki enkratnega zneska za celotno dobo zakupa ali pa se lahko izplačuje v določenih obrokih (tromesečno, polletno itd.) ali pa se lahko daje tudi v proizvodih ali v določenem odstotku od vrednosti proizvodnje v zakup vzete zemljišča.

37. člen
S članom zadruge, ki preda zadrugi svoje zemljišče in zgradbe v dolgoročni zakup in to najmanj za dobo 8 let in se zaveže, da bo delal pri zadrugi in pri tem delu dosegel določen proizvodni učinek, se lahko sklene delovno razmerje, če je tako delo osnovni poklic člana zadruge. Zadrugi svet bo s svojim splošnim aktom določil podrobnejše kriterije za izvajanje določil iz prejšnjega odstavka.

niki in zadruga

38. člen

POGODBA O PREŽIVLJANJU

Zadruga lahko sprejme pogodbo z individualnim kmetijskim proizvajalcem, da mu za prevzete nepremičnine (zemljišča, zgradbe in podobno) plačuje določeno denarno vsoto ali daje določen čas (pogodba o preživljanju).

Pri sklepanju pogodb iz prejšnjega odstavka je potrebno upoštevati stanje nepremičnin, možnosti obdelave zemljišč, čas odplačila in druge elemente, ki so pomembni za uporabo teh zemljišč.

Pogodba o preživljanju mora poleg ostalih podatkov vsebovati tudi izjavo lastnika, da preda zadrugi svoje nepremičnine brez bremen in da te nepremičnine postanejo družbena lastnina v uporabi kmetijske zadruga.

39. člen

Individualni kmetijski proizvajalec ima pravico razdreti pogodbo o preživljanju, če zadruga ne izpolnjuje pogojev, ki jih je prevzela s pogodbo.

V primeru razveljavitve pogodbe po prejšnjem odstavku, je individualni kmetijski proizvajalec po pravilu dolžan vrniti investicije, ki jih je zadruga vložila v nepremičnine, če so te investicije povečale njegovo vrednost.

NEPOSREDNO UPRAVLJANJE

V poglavju o upravljanju v zadrugi, določa 73. člen, da delovno skupnost zadruga sestavljajo delavci in člani zadruga. Člani delovne skupnosti upravljajo zadrugo neposredno in preko svojih organov, katerim poverjajo določene upravne funkcije.

77. člen pa pravi, da organe upravljanja volijo člani delovne skupnosti zadruga in tisti kmetijski proizvajalci, ki trajno gospodarsko sodelujejo z zadrugo, v skladu s 23. členom statuta. Zadruga je razdeljena na delovne enote, v katerih so organi neposrednega upravljanja, to so zbori delovnih skupnosti enot. Taka oblika neposrednega upravljanja je tudi zbor zadrughnikov enote.

89. člen

Zaradi neposrednega izvajanja upravljanja in reševanja nalog s področja gospodarskega sodelovanja s kmetijskimi proizvajalci, so na območju enot zbori zadrughnikov.

Zbor zadrughnikov enote sestavljajo člani zadruga na področju enot zadruga. Udeležijo se ga lahko tudi vsi delavci enote.

90. člen

Naloge in pravice zbora zadrughnikov so navedene v 85. členu. Te so: — da obravnava smernice in ukrepe organov upravljanja zadruga v zvezi s proizvodnim sodelovanjem, — da obravnava pogoje, ukrepe in druga vprašanja pogodbene proizvodnje,

— da razpravlja o ekonomiki proizvodnega sodelovanja,

— da seznanja kooperante z razvojno smerjo zadruga in vključevanjem zemljišč v družbeno proizvodnjo,

— da obravnava vključevanje kmetijskih proizvajalcev v neposredno družbeno proizvodnjo,

— da razpravlja o socialnih, krajevnih in drugih vprašanjih ter predlaga organom upravljanja možne rešitve,

— da razpravlja o proizvodnih nalogah in izvajanju pogodbenih obveznosti obeh sodelujočih,

— da predlaga kandidate iz vrst kooperantov za volitve v organe upravljanja zadruga,

— da voli predlagane kandidate iz svojih vrst v samoupravne organe,

— da imenuje član v mešano komisijo za reševanje sporov,

— ter opravlja druge naloge, katere preneša s svojimi sklepi ZS na zbor kooperantov.

91. člen

Zbor zadrughnikov skliče predsednik ZS, ali predsednik DS enote oziroma zbora delovne skupnosti. Zbor se mora sklicati najpozneje v 8 dneh, kadar to zahteva 1/3 zadrughnikov na območju enote, direktor zadruga ali vodja enote. Zbor je sklepčen, če je prisotna 1/3 članov. Zbor izvoli predsednika in 2 člana predsedstva zbora ter zapisnikarja in 2 overavatelja zapisnika. Na zboru se piše zapisnik, ki ga podpišeta predsednik zbora, zapisnikar in overavatelj.

Zapisnik se mora dostaviti ZS in DS enote.

V ostalem zbor zadrughnikov dela po načelih, ki veljajo za zbor delovnih skupnosti.

92. člen

Predloge in mnenja, ki je o njih razpravljal zbor zadrughnikov in so

IZ STATUTA KMETIJSKE ZADRUGE SOSTANJ

bili na zboru sprejeti, mora ZS, oziroma DS enote obravnavati in jih upoštevati, če so v skladu s razvojnim zadruga in kmetijsko politiko. Na predhodnem zboru zadrughnikov je treba seznaniti zadrughnike s stališči, ki jih je zavzel ZS napram zaključkom zbora.

POSREDNO UPRAVLJANJE

V najvišjem voljenem organu upravljanja v zadrugi, v zadrughnem svetu in tudi v upravnem odboru pa so zastopani kmetje — kooperanti z enakim številom članov kot delavci zadruga (20 kmetov, 20 delavcev v ZS). S tem je zagotovljena enakopravnost v odločanju.

V poglavju »Poslovanje zadruga« so določeni pogoji za pogodbeno sodelovanje med zadrugo in člani zadruga. Ta določila so naslednja:

239. člen

Zadruga trajno gospodarsko sodeluje s svojimi člani, skladno z določili ustave, zakonov in tega statuta, s sklepanjem pisemnih pogodb o trajnem sodelovanju. Te pogodbe sklepa takrat, kadar je to v prid članom, zadrugi in družbeni skupnosti.

240. člen

Način in obseg trajanja gospodarskega sodelovanja oblikujejo zadruga in kmetijski proizvajalci tako, kot to narekujejo določene okoliščine pri obeh sodelujočih.

Sodelovanje nastane s sklenitvijo pisemne pogodbe med obema partnerjema, ki o sklenitvi pogodbe odločata po prosti volji, če zakoni ne določajo drugače. S pogodbo določijo pogoje, namen sodelovanja in druge podrobnosti. Sodelovanje je

trajno, kadar je pogodba sklenjena najmanj za 2 leti.

O sklenitvi pogodbe odločata kmet ali drugi delovni človek, po prosti volji.

S pogodbo mora biti določen namen sodelovanja, pogoji, čas trajanja pogodbe in druge podrobnosti.

242. člen

Način in vrste gospodarskega sodelovanja med zadrugo in kmetijskimi proizvajalci so zlasti:

— pogodbeno proizvodnja na zemljiščih proizvajalcev po programu zadruga,

— pogodbeno delo na domu,

— pogodbeno delo v proizvodnji, objektih enote zadruga,

— pogodbeno proizvajanje pridelkov za predelavo in reprodukcijo,

— ostala pogodbeno razmerja.

244. člen

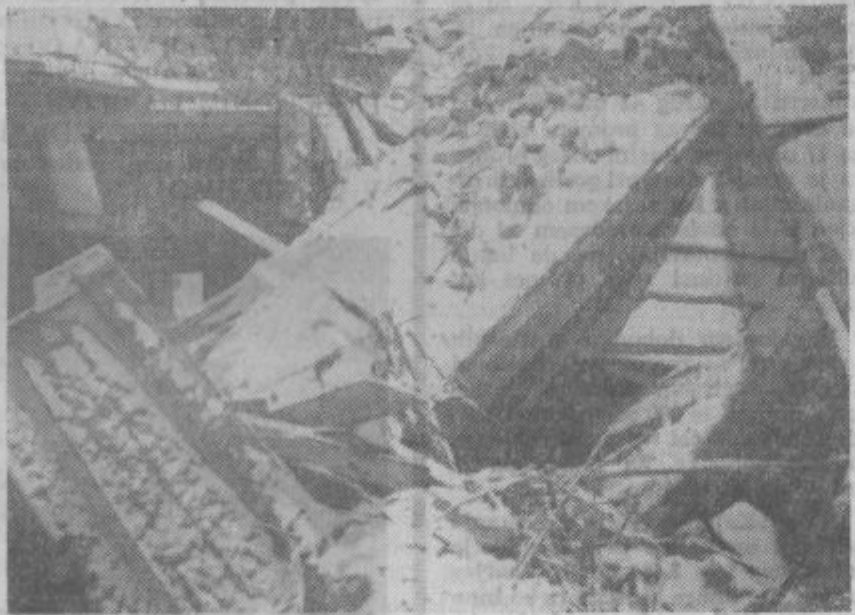
Nesporazume, ki bi nastali med zadrugo in kooperanti, praviloma rešuje 3-članska mešana komisija, v katero imenuje po enega člana zbor zadrughnikov, po enega pa ZS, predsednika komisije pa krajevna skupnost, vse iz območja, v katerem prebiva kooperant.

Če komisija ne bi dosegla sporazuma rešitve odloča o sporu pristojno sodišče.

Statut, ki zajema določila in člane navedene v tem členu je kmetijska zadruga sprejela spomladi letos. Omenjeni statut, v primerjavi s prejšnjim, daje mnogo večji poudarek samoupravljanju. Člani zadruga so lahko le tisti, ki sodelujejo z zadrugo kot kmetijski proizvajalci. Razen tega pa je bila potrebna sprememba prejšnjega statuta zaradi novih zakonskih predpisov.

TRIJE MRTVI—ZAKAJ?

Dobronamerna pomoč je terjala tri človeška življenja. Pri rušenju konjušnice na Lilijskem griču je zasulo tri člane družinac. Nesreči je brez dvoma botrovala neprevidnost.

Izpod teh ruševin so izvelkli trupla treh ponesrečencev

14. novembra popoldne se je v Pesjem zgodila delovna nesreča v kateri so izgubili življenje 46-letni Franc Konečnik in njegova 45-letna žena Slavka ter njen zet, 29-letni Ciril Rednak. Sin Franc, star 16 let, pa je po naključju ostal živ.

Stanovanjsko zgradbo na Lilijskem griču, v kateri so pretežno stanovali delavci rudnika lignita, so zaradi dotrajanosti izselili. To je bila nekdanja grajska konjušnica, ki so jo med vojno preuredili v stanovanja. 28 strank iz hiše številka 61 so že izselili. Potrebno je bilo hišo samo še podreti. Ker je bila opeka v zgradbi na Lilijskem griču še uporabna, so mnogi izrazili željo, da bi pomagali zgradbo rušiti, če bi lahko obdržali material zase. Na rudniku so se odločili in nudili svojim zaposlenim, ki si pripravljajo material za gradnjo zasebnih hiš, da lahko iz porušene zgradbe dobijo uporabno opeko. Dosti je bilo takšnih, ki so se prijavi in dobili dovoljenje. Med njimi je bil tudi Franc Konečnik. Vse prijavitelje so na rudniku odgovorni dobro poučili, da mora-

jo upoštevati navodila določenega nadzornika pri rušenju zgradb. Vsi prijavitelji so podpisali posebno izjavo, tudi Franc Konečnik je na seznamu podpisanih.

Vendar je hotel vsak izmed prijavljenih dobiti zase čim več opeke. Zato so jim pomagali sodniki in znanci. Hiteli so in hiteli... Tako je bilo tudi s Konečnikovimi.

Slavka Konečnik, njen sin Franc in zet Ciril Rednak, so se usodnega dne lotili rušenja vmesne stene na kateri je bil še strop. Poleg je stal oče Konečnik, ki ni pomagal, ker je bil zaradi poškodbe na roki v bolnišnici. Ko je Rednak začel rušiti steno se je nenadoma udrlo. Sin Franc, ki je odnašal opeko in jo mečal skozi okno, je vrglo proti oknu. Sreča je bila, da se je strop ob oknu povisil in je tako ostal živ.

Tako je neprevidnost pri delu, in morda tudi premajhen nadzor in slaba organizacija dela, terjala tri človeška življenja. Otroci so ostali brez obeh staršev, hčerka pa brez moža in očeta svojega komaj dvoletnega sina.

Cirila ni več

Med velenjčani, posebno pa še med člani Velenjskega rudnika in nogometnega kluba, je boleče

odjeknila novica o hudi delovni nesreči, v kateri je, skupaj s ta-

stom in taščo, izgubil mlado življenje tudi Ciril Rednak.

Cirilu je komaj 29 let. Zdel si je ustvaril prijeten dom, v katerem se bi lahko počel sprostiti in odpočit. Hotel je biti dober delavec in soustvarjalec boljših delovnih rezultatov v svojem kolektivu. Velenjski rudnik, posebno pa še toplovodna skupina, je z njegovo prezgodnjo smrtjo izgubila vestnega, pridnega in pozitivnega delavca.

Kruta usoda je hotela drugače, kot je sam želel. Prezgodnja smrt je presekala nit njegovemu mlademu življenju in ga za zmeraj ločila od njegovih hotenj in želja. Ločila ga je od svojih najdražjih — od žene Zofke in sinčka Bogdana, ki je šele plaho začel izgovarjati besedo »oček«. Moral se je ločiti od svojih sester in bratov, ki so ga ljubili.

Vsi, ki so Cirila poznali, bodisi kot prijatelja, delovnega tovarša in igralca na nogometnem igrišču, ga bodo ohranili v trajnem spominu in spoštovanju.

NEKAJ O ŠOSTANJSKIH UPOKOJENCIH NJIM JE DRUŠTVO VSE

Šostanjsko društvo upokojencev ima večletnih 750 starostnih, invalidskih in družinskih upokojencev iz Šostanja in Smartna ob Paki. Med njimi je mnogo rudarjev, usnjarjev, delavcev iz lesnoindustrijskega kombinata, galanterije in od drugod.

Upravni odbor društva upokojencev ima vsak torej in petek uradne ure v svoji pisarni na Koroški cesti. Tu se zbirajo upokojenci in iščejo pomoč in nasvete. Prostori pa so premajhni in neprimerni. Zato jim je stanovanjsko podjetje dodelilo spodnje prostore v nekdanji mestni občinski hiši na Glavnem trgu. V njej bodo uredili poslovne in kasneje tudi klubske prostore.

Upokojenci iz Šostanja so delavni. Društvo nudi svojim članom pravno pomoč pri urejanju pokojninskih in drugih zadev. Poleg tega pa skrbi za razvedrilo in družabno življenje. Za člane organizirajo poučna predavanja, družabne sestanke, izlete in prireditve.

14. novembra so priredili kulturno-prosvetni program v gasilskem domu v Gaberkah. Na prireditvi so peli upokojenci. Nastopili pa so še p več pevskega kvarteta »Svobode« in mešanega pevskega zbora. Glasbeni trio »Vacovnik« iz Šostanja, ki

je spremljal pevca Ivana Kajba in Vacovnikovo, so gledalci z navdušenjem pozdravili. Kot »Pastir Tonček« je nastopil tudi upokojenec Jože Klancnik iz Gaberk.

Prireditve je dobilo uspešno. Zadovoljni so bili upokojenci in tudi ostali. Postrežba je bila solidna, cene pa nizke. Z dobičkom bodo upokojenci iz Šostanja lahko delno uredili nove prostore.

16. in 17. novembra pa so bili šostanjski upokojenci na skupnem izletu v Prekmurju, Slovenskih gorah in Varaždinu. Ogledali so si turistične in druge zanimivosti teh krajev.

Zauspešno delo društva upokojencev iz Šostanja imata največ zaslug predsednik Franc Stanovšek in tajnik Ivan Naraločnik, ki se trudita, da bi društvo organiziralo vse tiste dejavnosti, ki jih upokojenci najbolj potrebujejo.

M. V.

Po Sopotu v Škale

Plešivčani urejajo pokopališče. Demar, okoli milijon starih dinarjev, bo prispevala tankajšnja krajevna skupnost. Zbrati pa bodo morali samoprisevek, saj so se vaščani obvezali, da bodo letos prispevali 400.000 starih dinarjev.

Poleg del na pokopališču, pa so začeli graditi cesto v Sopotu. Za to cesto se predvsem zanimajo vaščani iz vzhodnega dela Plešivca. Tem se bo končno le uresničila dolgoletna želja, da bodo prišli hitreje v nižino.

Letos bodo zgradili 500 metrov ceste. Sani vaščani bodo prispevali dva milijona starih dinarjev, GG Nazarje pa tri milijone.

Drugo leto bodo zbrali spet tri milijone starih dinarjev samoprisevka. To vsekakor ni malo denarja, saj je na tem območju le 70 prebivalcev. Ali ni to najboljši odgovor vsem tistim Plešivčanom, ki so nasprotovali gradnji ceste v Sopotu.

Če bodo v prihodnje tudi ostali vaščani pokazali tolikšno pripravljenost, kot so jo sedaj oni, ki gradijo cesto v Sopotu, potem pri urejanju ne bodo imeli Plešivčani nobenih večjih težav. Samo s samoprisevkom bi lahko zbrali 50 milijonov starih dinarjev. Tako bi njihova krajevna skupnost zbrala največ samoprisevka v občini.

M. P.

DOBER ZASLUŽEK

nudimo sodelavcem, ki so pripravljani zbirati naročilke za naš časopis. Delo je primerno zlasti za upokojence in vratarje.

Zglasite se v našem uredništvu, ali pa nam sporočite, da vas obiščemo, zaradi podrobnega dogovora.

Uredništvo »Saleskega rudarja«
Velenje, Titov trg 2

Razgovor z Milanom Štimacem, predsednikom komisije za rekreacijo in oddih pri občinskem sindikalnem svetu.

DELOVNE LJUDI ZBLIŽATI MED SEBOJ

Komisija za rekreacijo in oddih pri občinskem sindikalnem svetu Velenje se že dalj časa ukvarja, kako bi s svojim delom prispevala h króristni uporabi prostega časa in letnega oddiha delovnih ljudi. Zaprošili smo za razgovor predsednika komisije, tovariša Milana Štimaca.

Komisija za rekreacijo in oddih pri OSS je šele letos začela. Kaj je bil vzrok za nedejavnost?

Komisija obstoja že dve leti. Vendar do letos nismo našli pravega dela. V začetku smo si vsi prizadevali, da bi omogočili letovanje za delavce v družbenih službah, ki niso imeli možnosti letovanja v domovih podjetij. V naših težnjah pa smo naleteli na ne razumevanje in kmalu smo ostali osamljeni, kar je negativno vplivalo na celotno delo komisije. Komisija ni imela denarja za izvedbo kakšne druge rekreativne dejavnosti. Izvedenih je bilo nekaj sindikalnih tekmovanj (smučarski skoki, odbojka). Vse to pa ni moglo opravičiti obstoja in dela komisije.

Kaj menite o organizaciji delovnih športnih iger, ki so del športne rekreacije delovnih ljudi?

Delavske športne igre so postale že tradicionalna športna rekreativna dejavnost. Letos je bilo to tekmovanje že tretje. Vselej pa je bilo preko 200 nastopajočih iz petnajstih delovnih organizacij, kar potrjuje, da je to privlačna oblika športne rekreacije. Vendar menim, da je enkratno srečanje na leto preveč kampanjsko. Ta oblika dejavnosti bo imela večjo vrednost, če bomo predhodno izvedli razna tekmovanja in medkolektivna tekmovanja v panogah, ki ne zahtevajo posebnega načrtnega treniranja. Rezi-

me te rekreativne športne dejavnosti pa naj bi bile delavske športne igre, letne in zimске (smučanje, sankanje, skoki).

Kakšne načrte ima komisija za bodoče delo na tem področju?

Predvsem želimo, da bi se naši delovni ljudje v občini zblížali med seboj, tako v samih kolektivih kot tudi med kolektivi. S takšnimi zblížanji bomo lahko razdrli zaprtost in vnesli med nje več kolektivne družabnosti. To bomo lahko dosegli z organizacijo kolektivnih izletov, z boljšo organizacijo letovanja v času dopustov, predvsem pa želimo, da bi bilo med kolektivi več medsebojnih srečanj v raznih športnih panogah.

Pri naših prizadevanjih pričakujemo razumevanje in podporo delovnih kolektivov in sindikalnih organizacij, kajti le s skupnim delom bomo lahko nudili delovnim ljudem več kot doslej.

BODICA

Nekateri pisatelji napišejo na dan po trideset strani na pisalnem stroju.

Ali ne bi mogli, tako kot za varstvo živali, ustanoviti tudi društvo za varstvo pisalnih strojev?

FOTOAMATERJI POZOR!

Vabimo vas k sodelovanju. Pošljite nam fotografije za objavo v »Saleskem rudarju«. Posnetki naj bodo živi, aktualni in iz vsakdanjega življenja. Vaše objavljene fotografije bomo honorirali. K vsaki sliki pošljite tudi ustrezno besedilo. Fotografije pa morajo biti jasne in lepo izdelane na fotografskem papirju, velikosti najmanj 9 x 14 cm.

ALI RES MANJ PIJEMO?

Več gostov je prenočevalo le v gostinskem podjetju »PAKA«, gostinskem podjetju »POD GRADOM« in pri zasebnikih. V vseh ostalih prenočitvenih objektih pa je bilo manj gostov kot lani.

Menijo tudi, da družbeni in zasebni sektor nimata enakih družbenih dajatev, zaradi česar sta v neenakem položaju. Pri zasebnih gostincih, ki ne vodijo poslovnih knjig, ne morejo ugotoviti real-

no osnovo za obdavčitev. Zato bo svet za blagovni promet in turizem pri Skupščini občine Velenje obravnaval na prihodnji seji merila in politiko obdavčitve v družbenem in privatnem sektorju.

Turistični in gostinski promet je v naši občini nekoliko slabši kot lani. Gostov je bilo do septembra manj za 11,5 odstotkov, prenočitev pa je bilo manj za 24,5 odstotkov. Manj je bilo letos predvsem domačih turistov, medtem ko je bilo tujih turistov nekoliko več. Tako se je pri domačem turizmu število gostov zmanjšalo za 15,5 odstotkov in število prenočitev za 43 odstotkov. Pri tujem turizmu pa se je število gostov povečalo za 6 odstotkov in število prenočitev za 69 odstotkov.

Na splošno ugotavljajo naši gostinci, da je domači turistični promet stagniral zaradi štednje, ukinitve K-15, ipd. Krivo pa je bilo tudi letošnje slabo vreme v glavni turistični sezoni.

Promet v gostinstvu je v času od januarja do septembra letos, če ga primerjamo z enakim obdobjem lani, nominalno večji za 25 odstotkov. Če pa upoštevamo višje cene v gostinstvu za okrog 42 odstotkov, pa je dejanski obseg prometa višji le za 17 odstotkov. Realni obseg prometa je manjši zlasti pri gostinskih organizacijah v soštanjskem območju, kjer je ta odvisen predvsem od domačinov. Ugotavljajo pa, da imajo zasebni gostinci večji promet kot lani.

V celotnem dohodku gostinskih organizacij so znatno večji poslovni stroški, predvsem prometni davek, ki je porasel za 200 odstotkov. Dohodek je zadoščal v glavnem le za osebne dohodke. Za sklade pa je ostalo malo sredstev.

Hotel »Kajuhov dom« iz Soštanja je imel na koncu prvega polletja letošnjega leta 8.485 novih dinarjev izgube. Do konca septembra so izgube zmanjšali, vendar predvidevajo, da bodo imeli na koncu leta okrog 10.000 novih dinarjev izgube. Ostale gostinske organizacije pa bodo letošnje poslovno leto zaključile brez izgub.

Šoštanske gostinske organizacije družbenega sektorja menijo, da imajo letos manjši promet predvsem zaradi novih zasebnih gostišč in zaradi nudenja gostinskih storitev izven gostinske mreže (klub v vili Ši-

»Saleskega rudarja« V VSAKO HIŠO!

V našem uredništvu nikoli nismo zadovoljni. Na vse mogoče načine se trudimo, da bi »SALESKEGA RUDARJA« spravili v vsako hišo. Poleg tega, da izboljšujemo vsebino in poročamo iz vseh torišč življenja v občini, organiziramo od časa do časa tudi posebne akcije pri razširjanju našega domačega obveščevalca »SALESKEGA RUDARJA«.

Pri naši sedanjih akcijah za razširjanje domačega časopisa iščemo pomoči od krajevnih odborov Socialistične zveze, ker je »SALESKI RUDAR« glasilo občinske organizacije SZDL. Prav te lahko uredništvu ogromno pomagajo pri razširjanju domačega obveščevalca. Tudi njihova želja mora biti, da prenesemo pisano besedo tja, kjer je najbolj potrebna. Če hočemo, da bodo naši občani podrobneje seznanjeni s sedanjimi problemi in bodočimi perspektivnimi nalogami, potem moramo s skupnimi močmi razširjati »SALESKEGA RUDARJA«, ki nam lahko v teh naših prizadevanjih mnogo pomaga.

Sodobne oblike dela organizacij SZDL terjajo krepak premik tudi glede boljšega izkoriščanja sredstev obveščevanja. Menimo, da bodo morala vodstva krajevnih organizacij SZDL narediti določen premik pri svojem delu. »SALESKI RUDAR«, glasilo občinske organizacije SZDL, naj postane izkoriščen pomočnik pri njihovem političnem delu in pomaga graditi resnično javno tribuno naših občanov.

V čem je bistvo naše sedanje akcije? Na sestankih, ki jih bodo imele v tem času krajevne organizacije Socialistične zveze, želimo, da spregovorijo besedo tudi o domačem obveščevalcu in množičnem aktivistu, našem »SALESKEM RUDARJU«.

Od vodstev krajevnih organizacij SZDL pričakujemo, da bodo zbrala nove naročnike. Tja do novega leta bomo sproti poročali v našem listu, koliko novih naročnikov so pridobili posamezni krajevni odbori SZDL. KRAJEVNI ODBOR, KI BO ZBRAL NAJVEČ NAROČNIKOV — VENDAR NAJMANJ 100 — PA BOMO POSEBEJ NAGRADILI z LEPIM PRAKTIČNIM DARILOM.

Krajevni odbori SZDL. Pozivamo vas k tekmovanju v skupni akciji pod naslovom: »SALESKEGA RUDARJA« V VSAKO HIŠO!

Na sestankih krajevnih organizacij SZDL, ki bodo v teh dneh, spregovorite besedo tudi o domačem obveščevalcu »SALESKEM RUDARJU«.

SREČNA ALI NAIVNA

Bila je tako naivna, da je hotela telefonirati iz telefonske govornice.

Bila je tako potrpežljiva, da je lahko počakala na praški tramvaj.

Bila je tako razumna, da se je lahko znašla v telefonskem imeniku mesta Prage.

Bila je tako skromna, da se nikdar ni pritožila čez postrežbo v restavraciji.

Bila je tako disciplinirana, da se je počesala šele po končanem delovnem času.

Bila je tako zaupljiva, da v trgovini ni prešla vrnjenega denarja in ne prekontrolirala teže.

Bila je... ali tako srečna ali tako naivna...

Smer: sever — severozahod

S SRAJCO IN ČOKOLADO NA POT?

Popotovanje s fičkom je dokaj prijetna zadeva, če imaš podpoprečne noge in nadpovprečno zavest, da je fičo navsezadnje tudi avto. Sicer pa je pred nami ležala dolga pot skozi Avstrijo, počez čez. Češko do Dresdena v Vzhodni Nemčiji in občutek, da je poslovno potovanje pač nuja, če že ne koristi.

Ze pred odhodom smo zvedeli, da je v deželah »Vzhodno od...« najboljša plačilno sredstvo srajca, čokolada ali bunda in še to, da je najboljša deviza kakršnokoli oblaci- lo, ki ima signaturo pomarančnega juga.

Kot dobri državljani, ki jim je strah pred vestno carino vrnili kaneč poštenja v kosti, žal nismo najdosledneje prisluhnili tem govoricam in to je imelo skorajda prav tragično posledico za nas, saj bi se malodane vrnili brez srajca in bund domov in to v pozno jesenskem času, ko ti voznja čez Pyrn Pass nič kaj ne prizanaša.

Toda, pojdimó na pot. Megleno, kiselo jutro nas je odplavilo po prometni žilji proti severu. Venomer proti severu v rahlo vzhodno težnjo. Malce pred Sentiljem nas je pozdravilo citronasto sonce, ki se je prizibalo iznad valovitih vinorodnih goric in čeprav smo nekaj metrov pred tujino

nasitili fička s tekočo hrano in že je bilo za nami tesnobno občutek malopridnežev, ki so začuda ušli graji.

Mimo številnih bencinskih črpalk in še številnejših lepakov smo fičkasto hiteli proti Grazu.

VSTRAN S KONJICKOM!

Popravila na glavni magistrali so nas popeljala na obvoz skozi Graz in tu se je pričela naša prva »nesreča«. Pred mestom smo namreč zamenjali voznika našega fička, kajti Janko je menil, da mu voznja po Grazu ne leži, preizkušeni voznik Vlado pa je stari znanec semaforjev. Toda Vlado ni bil dovolj dobro

zračen s fičkom in začelo se je. Pred semaforji smo morali čakati v nepreglednih kolonah in ko je začel utripati rumeni znak, je tudi naš fičko dobil utripajoče hropenje. Kašljal je, hropel in nenadoma na nesrečo in jezo številnih voznikov, kar sredi križišča dostojno utihnil. Sram nas je bilo. Počutili smo se kot prvotni voznik in že se je znašel ob nas prometni miličnik, ki je sicer vljudno, toda odločno pokazal v stransko ulico ter »rizanesljivo dejal: »Weg mit dem Schimmel!« Oblival nas je pot in mrzlica nas je tresla, toda pomoči ni bilo. Izstopili smo in z združenimi močmi porinili našega šepavega konjčca v stransko ulico.

Prva naša misel je bila, da smo opeleli in da je naša Češka in Vzhodna Nemčija le še daljnja sanja. Janko in Vlado

sta izmenjala nekaj strokovnih šoferskih izrazov, ki jih midva s Tonetom nisva doumela. V duhu sem videl, kako poklapani pripovedujemo o naši nesreči v delavskem klubu. Sele ponovno brnenje našega fička me je predramilo in Vlado klic: »Gremo, fantje!« je znova poživel krvni obtok in nam vrnil potovalno mrzličnost. Sicer nas je fičko še nekajkrat skorajda izdal in le to je bila sreča, da smo se kmalu znašli na glavni magistrali, kjer ni bilo treba več ustavljati pred magičnimi pretoki cestnega ožila.

Sele kasneje, ko smo počasi, a vztrajno hiteli vse višje proti Semmeringu, sta Vlado in Janko preprosteje povedala, da je kriva sklopka in da se zaradi tega moramo v bodoče na vsak način izogibati mestnim središčem.

Pred nami pa je bil Dunaj, ki smo ga hoteli videti in še Semmering, ki smo ga rahlo podcenjevali.

FICO, PONOVO ZAKASLJA

Lepo speljana, široka cesta se je v lokih zvijala proti vrhu s hoteli in hotelčki posejanega Semmeringa, dokler ni nena doma v fiču pošteno zasmrdelo in sem po resnih in blelih obrazih sovoznikov v hipu mislil, da smo že v plamenih. Poskakali smo iz tesne kletke kot poklicni gasilci in občudovali čadasto sled, ki jo je naš fičko puščal za sabo kot reaktivce.

Voda je prevrela, obenem pa je vrglo ven tudi zatič za olje in se je olje smodilo na vročem stroju.

Poraza našega fička nismo hoteli priznati. Dali smo mu

ANTON INGOLIČ

Črni labirinti

ROMAN V NADALJEVANJIH

103

Grozljivo je prasknilo tik za njim. Naglo se je potegnil naprej. Pri tem je premaknil prelomljen hlood in na levi se je pogreznila klada. Z obrazom je zaril v blato, prepričan, da je po njem. Toda ne, ostal je živ. Se nekaj trenutkov je pokalo in se prelamljalo, potem je spet zavladala gluha tišina.

Opazno tipajoč okoli sebe, se je vlačil dalje. Tu in tam je še počilo, vendar se ni ustavljal. Ponemokod se je lahko dvignil na kolena, a na lepem je treščil z glavno v hlood ali kamen. Ječe je padel spet na obraz. Nenadoma je votlo zahrumelo nad njim. Vedel je, kaj se je zgodilo. Pot nazaj mu je torej zaprta. Mora dalje. Toda če se je rov zrušil kdaj prej tudi spredaj? Ni si maral odgovoriti. Mrzlično se je plazil dalje. Kolikor je vedel, rov ni dolg, polovico ga je menda že za njim. Spet je začutil več prostora okoli sebe in nad seboj. Spravil se je na kolena in stegnil roke. Da, podporniki so se sicer globoko ugrezničili, a polomili se niso, tudi prečniki ne. Tu je torej varen. Potegnil se je k steni in se s hrbtom naslonil na podpornik. Nekaj mu je reklo, da bi se bil moral prej prepričati, ali je pot na drugi konec prosta, toda bil je tako utrujen, da je misel brez sledu utonila v temo,

ki ga je obdajala. Posilil ga je kašelj. Na desnici je začutil nekaj toplega, sluzastega. Spet kri. Torej je na koncu? Kateri njegov znanec je bruhal kri in umrl? Ni bil Morton, Antkov oče? »Klep, pridite, Klep, oče je...« Da, da, bila je deževna nedelja, sedel je za mizo in prebiral drugo materino pismo, na pragu je stal Antek ves zadihan in preplašen. »Pridite, Klep, oče bi radi govorili z vami...« Odšla sta. Toda ko sta stopila v sobo, je bil Morton že mrtev. »Joj, joj,« je vzdihovala Mortonovka, Antek pa je obstal bled in negiben ob mlaki očetove krvi... Mora dalje, mora ven! Ljudje, kje ste, ljudje? Enaindvajset let sem za vas tu spodaj kopal premog, zdaj naj poginem v temle zapuščenem rovu? Ljudje, kameradi!

Spustil se je na kolena in se po štirih začel plaziti dalje. V želodcu mu je bilo medlo in prehajala ga je slabost, toda vedel je, da mora čimprej iz rova, čimprej h kameradam, sicer bo prepozno. Vsakokrat, ko je z odprto rano segel po ostrem kamnu, ga je zasklelelo prav v srce, in ko je z glavno zadel v polomljen hlood, je polglasno zajčkal. Vedel je, kako nevarno je njegovo početje: samo da premakne hlood, pa bo zgrmelo nanj hlood in kamenje, vendar

104

se je počasi plazil dalje. Spet je zadel ob polomljene prečnike in podpornike. Obležal je z obrazom na spolzkem, razčesnjem podporniku.

Morda sploh ni prehođa?

Torej bo poginil tu spodaj tisoč metrov pod zemljo? In čemu? Zaradi avtomobil? Ančka! Da bi se pripeljala domov kot gospa... da ji na Bukovcu ne bi bilo dolgčas... on pa je delal od jutra do noči, ponoči pa legel na mizo, da bi vsaj za kratek čas zaspal... Prekleta! Prekleti vsi tisti, ki so ga spravili sem dol, kjer mu je kamniti in premogov prah razžrl pljuča in izpil vso moč! Prekleti, prekleti! Preklet tudi Mamelli! Skupaj sta delala, skupaj... Preklet on sam, ni se znal postaviti... ne tu v jami, ne doma... in zdaj bo poginil kot podgana, zapuščen od vseh... preganjan...

V pljučih se mu je spet začelo dvigati. Krčevito je zgrabil za podpornik in se potegnil dalje. Prasknilo je, počilo, premaknila se je klada, zdrknil je kamen, prečesnil se je prečnik. Čeprav je slišal grozeče lomljenje in vedel, kaj se je dogajalo okoli njega, se je z zadnjimi močmi vlačil dalje. Poginil bo... Ali si ni že večkrat želel konca?

Toda ne takšnega... rad bi bil zaspal v sladki omami... ob Ančki zaspal za zmerom... Ančka... Kje si, Ančka...

Prekleta... prekleta živ...

Se svojega bednega življenja ni več utegnil prekleti.

Po bližnjih rovih so žandarji in Klepovi tovariši še vedno zasopli tekali in kričali: »Klep... Klep! Predaj se... nima smisla... He, čuješ! Klep... Kleeep!«

Nekdo je slišal zamolklo hrumenje, a ni se zmenil zanj, saj tu spodaj ni nič bolj vsakdanjega, kakor da se v tem ali onem zapuščenem in na pol porušenem rovu vsak čas prečesne trhlo hloodovje in udre nekaj metrov kamnitega stroga.

KONEC

Maja NATEK

VOJNA

Bilo je tako kot vsak dan. Kar hitro smo se najedli in nasedli naloge, smo ušli materam in hiteli okrog vogalov iskat tovaršice. Kolikor so me noge nesle, sem stekla za hišo: »Aha, Jana je že tam!« sem si rekla.

Fantje so si že razdeljevali line: komandant, komisar, politkomisar in ne vem kaj še. Kot vedno je bil tudi danes Iztok komandant. Seveda, midve z Jano sva bova spet bolničarki, ker za loj, po mnenju fantov, nisva sposobni. No, pa tudi prav! Vsi fanti so bili že podeljeni, tedaj so se fantje spomnili, da sploh nimajo nasprotnika. Ostali so samo še trije: Tone, Marko in Peter.

Takrat je zavpil Tone: »Jaz bom Nemeč, da bom lahko ubijal!« Da bom lahko ubijal, da bom lahko ubijal, ubijal, ubijal...

Vse glasneje so mi zvenele v ušesih njegove besede. Bilo mi je, kot da mi hoče raznesti glavo, v sencih mi je razbijalo. Stisnila sem pesti in ga z vso silo udarila v obraz in zbežala. Za seboj sem slišala njegove korake in Janine vzklike: »Teci hitro, glej, dobil te bo, hitro!«

ro, glej, dobil te bo, hitro!« A kljub temu, da je bil Tone najhitrejši med fanti, me ni ujel.

Daleč za hišami, na travniku, sem se spotaknila in padla. Obležala sem na tleh in vsa upehana zrla v travo. Tam, kaj ni tam že nekaj vijolic? Res, prve svetlomodre vijolice so me pogledovale. Za trenutek sem se razveselila.

A spet sem se spomnila Tonea, njegovih besed..., da bom lahko ubijal!...

Vem, v vojni vsi ubijajo, eni in drugi, ampak čisto nekaj drugega je, če človek ubija iz koristiljublja, kot če brani mater, ženo, otroke, polje. Zasovražila sem to ubijalsko življenje. Spravevala sem se, kaj je smoter ubijanja, pa nisem prišla svojim mislim do dna.

Pred menoj je živa vstala stričeva podoba. Oče je pripovedoval, da so mu zvezali roke, ga udarjali v obraz, zmerjali, mučili in ubili so ga. A me samo njegova... Ubili so jih 1000, ne, ne 1000, milijon, dva milijona, mnogo milijonov. In vse ljudi so ubijali zato, ker so želeli življenje, ker so želeli srečo, ker so želeli

svobodo, ker so se s čustvi borili zanjo. In oni so jih ubijali: očeta, brata, sinka, mater, otroka. In čemu? Zato, da so morili. Ljudje so se bojevali, bojevali strastno, z zavestjo, da se borijo za sinove, vnuke, pravnuke, da se borijo za zemljo, za slovensko zemljo. Mnogo, mnogo stoletij je minilo od takrat, ko so se borili za to zemljo, za naši predniki, Stari Slovani. Prav tako so se zanj borili naši očetje, Napojili so jo s krvjo, z življenji in upi.

Tone pa je rekel...

Nenadoma Tonetu nisem več tako zamerila, saj je bila le igra in morda niti ni pomislil zares. Drugače je vedno dober fant.

Vseeno pa mi je bilo tako, kot da bi naredila junaško dejanje.

Utrgala sem tistih nekaj prvih, bledomodrih vijolic in počasi šla domov. Preden sem prišla do vrat, sem naredila velik ovinek, da bi me prijatelji ne videli. Ko sem bila v sobi, sem slišala z dvorišča bojne krike tovarišev: Marka, Petra, Iztoka, Jane, Erne in tudi Tonea, ki je neprestano vpil: »Levo krilo — umik!«

Pred menoj pa so dehtele vijolice. Vse skupaj me je zmedlo: pomlad, vijolice, svoboda in vzkliki tovarišev, ki so se na dvorišču igrali vojno.

smo mu dodati še olja. Sicer pa je le račun bil najbolj oljast. Odšteti sem moral kar 98 šilingov in v mislih sem računala, za koliko sem oškodoval svoje načrte za spominčke domačim.

Pot pa je vodila venomer navzdol proti Donavi, »lepi, modri Donavi«, ki z vso svojo umazano črnilo ovija bivšo evropsko prestolnico črno žolte monarhije. Kilometrsko ulice so nas vodile proti osrčju nekdanj tako živega mesta in kulturnega središča, dandanes pa rahlo umirajočega vele mesta z znanim obeležjem središča, kjer ima Interpol dovolj posla.

Do Karlskirche je nekako kar šlo. Tam smo parkirali fiča in se napotili peš proti Ringu in Kärtnerstrasse.

Mestni zrak, ali bolje vele mestni, je resnično zmes ben-

zinskih hlapov in ostalih izpušnih plinov tisočerihi vozil, ki neprenehoma križarijo v vtesnjenih ulicah, katere so bile grajene za fijakerje.

Rahla nabreklost fasad, pompoznost 18. stoletja, psevdoklasični slog Ringa, s patino prevlečen Rathaus, vse to je v somraku in brlečih lučeh dajalo nestvaren utrip in silhueto nečesa daljnega, odmaknjenega, skorajda pravljicega. Nikakor pa se nisem mogel otresti dojma, da je vsa ta pravljčenost le preveč vsiljiva in edina prijetna zavesti, ki me je grela v spominih na preteklost mojega rodu, je bila ta, da sem ob pogledu na Ring, živo pomislil na vse tiste zastopnike »Kranjceva«, ki so v tej hiši ob javnih nastopih kot poslanci govorili v Kranjsčini.

(Nadaljevanje sledi)

Todor Danailov

LJUBOSUMNOST

Zakonca Gančeva, Ivan in Lalka, sta sedela v osmi vrsti parterja na simfoničnem koncertu. Začel se je spored.

»Kako čudovita simfonija!« je premišljeval Gančev. »Moral bom večkrat iti na koncerte. Pa tudi Lalka ima rada glasbo...«

Lalka je sedela, oblečena v črno večerno obleko in z imenitno brošo iz umetnih kamnov, si podpirala z roko sladko glavico in navdušeno poslušala čarobno glasbo.

Nenadoma pa je nehala poslušati orkester. V ušesih ji je odjeknila druga muzika. Toliko, da ni omedlela. Hotela je zajokati in zadaviti mlado temnopolto žensko, ki je sedela na desni strani Ivana.

»Uh nesramnica!« je vsa iz sebe od jeze vpila Lalka v mislih. »Torej mi hoče pokvariti večer? Odkrito bi rada flirtala z mojim možem kar vpricho mene? Pogled no? Kako bulji vanj! In Ivan — zdaj pa zdaj ji vrže pogled... Kaže, da se že dolgo poznata!« In ljubosumna soproga ni več umaknila oči od temnopolte tekmice.

Mlada simpatična ženska, ki je sedela zraven Ivana Gančeva, je res obrnila glavo proti Ivanu. Včasih je celo trenila z očmi, kot da Ivanu pomežikuje.

Po nekaj slovesnih akordih je orkester utihnil. Odmor. V dvorani so zagorele luči, se odprla vrata.

Lalka je živčno vstala in brez besede stekla proti izhodu.

»Lala, greš v bife?« jo je vprašal Ivan ko jo je dohitel.

Lalka se je viharno obrnila in besno zasikala:

»Ti lahko ostaneš! Kaže, da sem ti tukaj v napoto...«

V garderobi je vzela plašč in odšla domov. Mrzla jesenska sapa ji je mršila zlate laske.

Nenadoma se je ustavila. »Kaj pa, če se že dolgo poznata? Če bosta skupaj odšla s koncerta in jo bo Ivan spremljal? Ne, tega ne bom dovolila! Vrnem se in ju bom zasledovala... Videla bom vse do konca, zjutraj pa pospravila svoje reči in ga zapustila... Jaz nisem pohlevna ovčka, da bi lepo mirno požrla vse njegove nesramnosti...«

Počasi se je vrnila. Ko je prišla do koncertne dvorane, so poslušali že prihajali skozi široka osvetljena vrata v temo jesenske noči.

Nenadoma je Lalka zagledala tekmico, ki je prihajala proti nji. Nehote je obstala kot vkopana.

»To je ona... prav ona! Toda brez njega! Kaže, da vso stvar kamuflirata. Ivan jo bo došel v neki temni uličici in...«

Dekle je mirno prihajalo po pločniku proti Lalki. Se slutila ni, da bo čez trenutek prišla v kremplje razjarjene levinje.

Lalka ni hotela počakati, da se ji žrtev približa. V dvih skokih je bila pred njo in brez sapa, od razburjenja, zavpila:

»Oprostite, državljanka, vi... vi... že dolgo poznate mojega moža?«

»Prosim?... Kakšnega moža?«

»Ne razumem vas...«

»Tako torej, delate se neumno?! Potem vam bom povedala... Tistega, tistega, ki je na koncertu sedel zraven vas in s katerim ste kar naprej flirtali.«

»S kom flirtata?«

»Z njim! Prav z njim...«

»Motite se, poslušala sem glasbo!«

»Zakaj pa ste sedeli obrnjeni z obrazom proti njemu? Zakaj ste gledali vanj, ne pa na oder?«

»A tako, to mislite,« se je veselo zasmejala zapeljivka. »To ste torej mislili? Ha-ha-ha!«

In zdaj se mi še režite, nesramnica!«

»Saj se moram,« je odgovorilo dekletu, si odmaknilo koder las in pokazalo Lalki desno uho.

»Vidite, na to uho skoraj nič ne slišim, zato sem obrnila glavo, da bi bolj slišala z zdravim... Ali zdaj razumete?«

Lalka še sama ni vedela, kdaj se je znašla na drugi strani ulice. Hitro je dohitela Ivana. Prijela ga je pod roko, se v zdregu nasmehnila in stisnila k njemu.

trupak oddih in tudi sami se po domačih zalogah, ki so jih ponesli seboj, da bi izkrali naše skromno devizno bogastvo.

Mrzli jesenski veter, ki je poudil megle po pobočju Semmeringa, je fička dodobra prebhal in tudi nam navrgel kapljice, ki smo ga prinesli še domov.

Navzdol je šlo kot po loju in se bi verjeli, da bi nam sergantine prizanesle, bi najbrž ozkmovali s Taunusi in Mercedesi, ki smo jih prepoznavali po zvočnih signalih mimo tuda.

VELEMESTA SO ZASTRUPLJENA

Bližaj smo se Wiener Neustadtu in na najbližnji bencinski črpalki znova nasitili našega fička. Tokrat se ni zadovoljil le z bencinom, morali

Kratek predah na Semmeringu

Dopisujte in oglašujte v Šaleškega rudarja!

tribuna vaših mnenj

V rubriki »TRIBUNA VASIH MNENJ« objavljamo VA-SA RISMA, dragi bralci. Želimo, da bi nam pogosteje pisali in v vaših pismih opozorili na napake, ki se dogajajo vsak dan okoli nas. Predlagajte, kako bi posamezne pomanjkljivosti odpravili. Na vašo željo objavljeno pismo ne podpisemo s polnim imenom in priimkom. Vendar vedite, da anonimna pisma vržemo v urednikov koš!

Vsak prispevek za rubriko »TRIBUNA VASIH MNENJ«, še posebej honoriramo s 1.000 starih dinarjev.

V rubriki »TRIBUNA VASIH MNENJ« objavljamo VA-SA PISMA. Pišite nam!

Uredništvo SR

IZ VELENJA V VELENJE

Nekako tako je bilo napisano v dopisu vodje referata za zdravstveno zavarovanje velenjske podružnice komunalnega zavoda za socialno zavarovanje tovarišice T. Bastl, ko bi morala pacientka M. M. dobiti povrnjene potne stroške. V omenjenem dopisu piše, da pacientka ne more dobiti vrnjenih potnih stroškov, ker ni nikamor potovala in ker stalno biva v Velenju.

Pacientka se v resnici zdravi v Sanatoriju Ravne pri Soštanju in je od tam potovala do zdravstvenega doma, Velenje in nazaj. Za to potovanje bi morala dobiti povrnjene potne stroške v obe smeri, v znesku 140 starih dinarjev.

Na neuradni dan sem se oglasil pri referenti zavoda in jo vprašal, če lahko dobi M. M. povrnjene potne stroške. Pokazal sem ji potrdilo — obrazec ZP 3 —, ki je bil potrjen s strani Sanatorija Ravne kot napotnica, od zdravstvenega doma Velenje pa s podpisom specialista in z žigom. Takoj je ugotovila, da ji potni stroški pripadajo. Na predpisanem obrazcu je povsem razviden čas odhoda iz Raven in opravljen specialistični pregled v Velenju. Po pregledu se je M. M. ponovno vrnila v Sanatorij Ravne. Iz istega obrazca je razvidno, kar je z žigom potrjeno, da se je vrnila v Ravne 9. 9. 1966.

Referenti sem pokazal dopis od 14. 10. 1966 v katerem sporoča, da iz Velenja v Velenje ne morejo priznati stroškov. Mala zadrega, vendar takojšen odgovor tovarišice iz zavoda: »Jaz vendar ne vem, kam hodi M. M. po napotnice. Zakaj niste pisмено intervenirali? Danes ni uradni dan.« — To je reš. Nadležne stranke jo motijo, zato se zgodi napaka. Kaj pa stroški poslovanja za 140 starih dinarjev? Če bi pisмено posredoval, bi porabil 30 minut. Znamka za poštnino stane 25 starih dinarjev. Koliko bi potem ostalo od dobljenih 140 starih dinarjev?

Vprašujem: ali je podružnica komunalnega zavoda za socialno zavarovanje v Velenju zaradi njih samih ali zaradi zavarovancev? Od kod dobi sredstva? Ne bi bilo napaka, če si izmislijo nov obrazec, preglednejši, da bi lahko hitreje ugotovili upravičenost povrnitve potnih stroškov, ali pa bi se morali v sedanji obrazec malo bolj poglobiti.

Ivan Malenšek, Velenje

Na pismo našega bralca smo od Komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Ravne na Koroškem — podružnice Velenje, dobili naslednje pojasnilo, ki ga v celoti objavljamo.

Na našo podružnico socialnega zavarovanja smo dobili po pošti potrdilo o potrebi potovanja za uveljavitev zdravstvenega varstva, nanašajoče se na Marijo Malenšek, ženo Ivana Malenška, upokojenca iz Velenja, Šaleška 22. Iz potrdila izhajalo, da je napotena na specialistični pregled v zdravstveni dom Velenje. Prav tako pa je iz potrdila izhajalo, da stanuje v Velenju, Šaleška 22. Potemtakem gre navidezno res za potovanje iz Velenja v Velenje. Zaradi tega smo imenovani potrdilo vrhili s pripombo, da ji potne stroške pač ne moremo izplačati, ker ni potovala iz kraja svojega stalnega bivališča v kak drug kraj, kakor to določajo ustrezni zakoniti predpisi. V obliki dela smo posvetili prav temu potrdilo premo pozornosti, da bi ugotovili, da je Malenškova trenutno na zdravljenju v Sanatoriju v Ravnah in, če je res potovala na relaciji Ravne—Velenje in obratno. Za to smo zvedeli šele, ko se je njen mož osebnostno zglasil pri nas in ugovarjal našemu dopisu in trditvi, da gre za potovanje iz Velenja v

Velenje. Dokazal je, da je njegova žena dejansko potovala iz Raven pri Soštanju v Velenje. Stranki smo hoteli ugoditi s tem, da bi »sporne« potne stroške izplačali, vendar je stranka ustrezno potrdilo vzela in izjavila, da odstopa od zahtevka in da nam ni potrebno stroškov izplačati.

Zelo si prizadevamo, da zavarovancem ustrezemo kolikor se le da. Vendar pri tem mnogokrat naletimo na velike težave, ker je dokumentacija za razna izplačila nepopolna, razna potrdila so površno izpolnjena, zahtevki nejasni itd. Prav zaradi tega prihaja do pogostih in-

terencij strank, kar pa naše delo le otežkoča in zavira. Poleg tega se je obseg našega dela, z reorganizacijo zavarovanja ob začetku letošnjega leta, občutno povečal, dočim se število zaposlenih ni bistveno spremenilo. Vse to in rdnogo pretesni delovni prostori, vplivajo na učinkovitost naše službe. Zato smo potom vašega glasila zaposlili vse občane, da se za razne intervencije obračajo le ob določenih dnevih. To smo storili zaradi tega, da povečamo učinkovitost službe, izboljšamo ekspeditivnost in tudi kvaliteto dela. Vsakdo, ki se obrne na naš urad izven uradnih ur, (uradne ure so vsako sredo dopolne in popoldne) je sprejet, vendar ga opozorimo, da naj drugič pride na uradni dan. Večina strank sprejme taka opozorila z razumevanjem: So pa tudi stranke, ki jim je uvajanje kakršnega koli reda v delo »birokracija« ali kaj podobnega. Tega za tovariša Malenška sicer ne moremo trditi. Sodeč po vsebini njegovga pisma, pa menimo, da je bil zaradi teg tudi prizadet. Če smo pri tem storili kaj napakega, naj nam oprostijo. Zavedamo se, da smo v službi ljudi in da delamo za ljudi. Vendar se nam tu in tam le pripeti kakšen spodrsrljaj, ki pa ni zlonamern ali osebni.

I. V. Glavni trg 6, Soštanj

RAZPIS

Zaradi ukinitve prisilne uprave, razpisujem po 93. členu temeljnega zakona o podjetjih, prosto delovno mesto

direktorja

TOVARNE POHISTVENEGA OKOVJA IN GUMBOV IZ PLASTICNIH MAS »GALANTERIJA« V SOŠTANJU.

Kandidati za direktorja morajo, poleg pogojev iz 55. člena zakona o podjetjih, izpolnjevati še tele dodatne pogoje:

- imeti morajo visoko strokovno izobrazbo strojne, kemijske ali ekonomske smeri in 2 leti prakse;
- višjo strokovno izobrazbo strojne, kemijske ali ekonomske smeri in 5 let prakse, ali
- srednjo strokovno izobrazbo strojne, kemijske ali ekonomske smeri in 10 let prakse.

Ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev je potrebno dostaviti Skupščini občine Velenje najpozneje do 25. decembra 1966 v zaprtem pisemskem ovoju z oznako »ponudba na razpis mesta direktorja podjetja »Galanterija« — Soštanj«.

Predsednik
Skupščine občine Velenje
Peter Krapež
dipl. gozd. ing.

PRED KONFERENCO KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL VELENJE

OBRAVNAVATI PROBLEME SVOJEGA KRAJA

15. 11. 1966 JE BILA V PROSTORIH DELAVSKE UNIVERZE RAZSIRJENA SEJA KRAJEVNEGA ODBORA SZDL VELENJE. NA SEJI SO BILI TUDI PREDSTAVNIKI NEKATERIH DRUŽBENO-POLITICNIH ORGANIZACIJ IZ VELENJA.

Letošnjo jesen poteče dvoletna mandatna doba za vsa vodstva krajevnih organizacij SZDL in bodo zaradi tega sklicali letne konference, ki se bi končale do prve polovice decembra. Te konference, na katerih bodo krajevne organizacije poročale o svojem dosedanjem delu, ter začrtale delo za bodoče obdobje dveh let, predstavljajo obenem zaključek razprav o vlogi in nalogah Socialistične zveze.

Navzoči člani so poudarili potrebo, da mora konferenca biti pripravljena in izvedena tako, da bo pripomogla k čim večji mobilizaciji celotnega članstva, kateremu je potrebno prikazati, da je le od članov samih, od njihovega interesa in njihove aktivnosti odvisna uresničitev tiste vloge in naloge, ki si jo bodo zadali. Čim širši bo krog članstva, ki bo res kazal zanimanje za dogajanja svojega kraja in dogajanja nanašajoča se na gospodarska in politična vprašanja, tem lažje bo krajevna organizacija opravljala svoje delo. Člani odbora so poudarili, da bo delo bodočega odbora SZDL lahko uspešno le, če se bo krajevna organizacija spoprijela in aktivneje zavzela za konkretne zadeve, za problematiko svojega kraja. Nadaljnja rast neposredne socialistične demokracije in s tem razvoj samoupravljanja pa seveda tudi zavisi od uspešnega delovanja in vsklajevanja dela v povezavi s samoupravnimi organi, z družbeno-političnimi organizacijami in društvi, ki delajo na območju Velenja.

Takih in podobnih stikov je bilo Vsakomur smo zelo hvaležni, če nam z dobronamerno kritiko pomaga odstaniti vse slabosti. Hvaležni smo tudi tovarišu Malenšku, ki nas je opozoril na poglobljeno pregledovanje nejasnih listin, le-teh pa je v poplavi potovanj naših zavarovancev toliko, da poglobljenega pregledovanja vse ne morejo biti deležne. Malenšku smo hvaležni tudi za opozorilo, kakšen naj bo naš odnos do strank.

Upravnik
IVO BLEKAC

Po petih letih so našli denarnico

V soštanjski trgovini »Železnina« je 6. novembra letos eden od pomočnikov našel denarnico, v kateri je bilo štirideset tisoč starih dinarjev. Denarnica je bila pod pultom od leta 1961. Ker so bili v njej tudi osebni dokumenti, so obvestili lastnika, ki je takoj prišel po izgubljeno denarnico.

Poslovodja »Železnine« tovariš Jože Mikek je vrnil denarnico lastniku tovarišu Kešpretu iz Lokovice. Se predno se je ta zahvalil najditelju, je potožil, koliko stroškov je imel predno je preklekal in dobil nove listine. Bil je kakor, da je najditelj kriv, ker ni dobil denarnice že pred petimi leti. Po daljšem obotavljanju in preudaranju pa je najditelju le odštel 2.000 starih dinarjev za nagrado.

I. V. Glavni trg 6,
Soštanj

le o svojem dosedanjem delu, ter začrtale delo za bodoče obdobje dveh let, predstavljajo obenem zaključek razprav o vlogi in nalogah Socialistične zveze.

Navzoči člani so poudarili potrebo, da mora konferenca biti pripravljena in izvedena tako, da bo pripomogla k čim večji mobilizaciji celotnega članstva, kateremu je potrebno prikazati, da je le od članov samih, od njihovega interesa in njihove aktivnosti odvisna uresničitev tiste vloge in naloge, ki si jo bodo zadali. Čim širši bo krog članstva, ki bo res kazal zanimanje za dogajanja svojega kraja in dogajanja nanašajoča se na gospodarska in politična vprašanja, tem lažje bo krajevna organizacija opravljala svoje delo. Člani odbora so poudarili, da bo delo bodočega odbora SZDL lahko uspešno le, če se bo krajevna organizacija spoprijela in aktivneje zavzela za konkretne zadeve, za problematiko svojega kraja. Nadaljnja rast neposredne socialistične demokracije in s tem razvoj samoupravljanja pa seveda tudi zavisi od uspešnega delovanja in vsklajevanja dela v povezavi s samoupravnimi organi, z družbeno-političnimi organizacijami in društvi, ki delajo na območju Velenja.

Takih in podobnih stikov je bilo

Prost odkup ali monopol

Iz diskusije o odkupu in prometu kmetijskih proizvodov

Odkup kmetijskih proizvodov je bil dolgo kamen spotikanja, predmet žolčnih razprav, kritiziranje in dokazovanja vseh tistih, ki so na katerikoli način bili vezani na kmetijske proizvode. O nobenem drugem gradivu ni bilo toliko različnih mnenj, kot ravno o odkupu kmetijskih proizvodov.

V vseh dosedanjih razmišljanjih o teh vprašanjih je vedno povsem upravičeno dana prednost kmetijskim zadrugam. Zadruga so kot osnovni nosilci proizvodnega sodelovanja dobile izključno pravico odkupa kmetijskih proizvodov individualnih proizvajalcev. V zadnjem času so bile narejene nekatere izjeme za nekatere proizvode in organizacije, vendar pa so tudi te izjeme bile vedno povsem obrnjene in vezane, tako da so zadruga še naprej imele primarno vlogo v odkupu. Prav tako pa so imele odločilno vlogo pri organiziranju kmetijske proizvodnje na individualnem sektorju.

S takšno vlogo in orientacijo so zadruga dosegle zadovoljive uspehe. Zadovoljive uspehe pa so dosegle tudi pri odkupu na individualnem sektorju. Uspehi njihovega dela se kažejo ravno v razvoju kooperacije, intenzivnem vlaganju sredstev v proizvodnjo, povečanju površin, na katerih sejejo visokorodne vrste pšenice, hibridne koruze, izboljšanim rasnem sestavu živine itd. Pred temi rezultati so se umaknili celo najpomernejši kritiki tako imenovanega monopola pri odkupu kmetijskih proizvodov.

Medtem pa so nastale velike spremembe v našem gospodarstvu, kakor tudi v kmetijstvu in njegovem delu. Neposredno pred gospodarsko reformo, posebno pa še v času uveljavljanja, so vidni krepki integracijski procesi v mnogih krajih naše zemlje. Namesto malih, slabo opremljenih zadrug in kmetijskih organizacij, so zrastle močni kmetijski kombinati. Osnovni cilj vseh integracij je koncentracija sredstev, specializacija in zaokroženi proizvodni procesi, vse od odkupa do plasmata proizvodnega blaga. Tako je odkup kmetijskih proizvodov ponovno postal zelo aktualen, zahteve predelovalnih, trgovinskih in izvoznih organizacij, da se odkup liberalizira, pa vse bolj upravičene. Zaradi tega je bil z velikim interesom sprejet načrt osnovnega zakona o blagovnem prometu. Ta načrt predvideva enake pravice vsem gospodarskim organizacijam za odkup, promet in organiziranje kmetijske proizvodnje na posestvih individualnih proizvajalcev. Republiški zakon bo pobjlže reguliral to snov, z ozirom na

zelo malo. Vezi so obstajale le takrat, ko je krajevni odbor tej ali oni organizaciji podelil kakšno dotacijo, sicer se pa vse leto več ali manj »niso poznali«.

Razem o nalogah, so člani odbora razpravljali še o kadrovskih pripravah za bodoči odbor. Preko celega leta je bila aktivnost nekaterih izvoljenih članov odbora le na papirju. Tudi na to sejo niso vsi prišli. Ali interes za dogajanja in za obstoječe probleme med članstvom upada, ali pa so ljudje z mnogimi javnimi sredstvi obveščanja o vsem na tekočem, to je vprašanje, ki so si ga zastavili nekateri člani krajevnega odbora. Ljudje so s splošno problematiko seznanjeni preko časopisa, radia in televizije. Konkretnih vprašanj, konkretnih problemov pa se loti le malokdo, ker se morda boji zamere ali pa posledic. Tu pa je ravno tisti moto, ki bo prej ali slej spodbudil ljudi k aktivnosti in s mokritiki.

Člani krajevne organizacije so na seji obravnavali še teze pravilnika občinske organizacije SZDL, katerih določila so kratka, jasna in vzpodbudna, ter so jih člani v celoti potrdili in se z njimi strinjali.

Zaradi obsežnosti nalog so se vsi strinjali, da bo potrebno ponovno sklicati krajšo delovno sejo na kateri bodo konkretno zadolžili posameznike glede nalog za letno konferenco. To bodo predvidoma sklicali 14. decembra ob 17. uri, v sejni dvorani občinske skupščine Velenje.

—CAN

SORODNIKOM IN ZNAN-CEM V TUJINI NAROCITE »SALEŠKI RUDAR« HVALEŽNI VAM BODO ZA POZORNOST!

Ne tarnajte

da iz vašega kraja ali kolektiva ni dovolj člankov v našem listu. Raje se odločite in napišite prispevek, ki bo koristil vsem!

TURISTICNO DRUŠTVO SOŠTANJ

Ob Dnevu republike naše iskrene čestitke

šport šport šport šport

NOGOMET

SLOVENSKA CONSKA LIGA — VZHOD

Jesenski del tekmovanja v SNL se bliža koncu. V predzadnjem kolu so Velenjčani nastopili v Ravnah na Koroškem proti Fužinarju. Soštanjčani imajo prepoved igranja na svojem igrišču, zato so se pomerili z enajsterico Mejnika iz Sladkega vrha na stadionu v Velenju.

FUŽINAR : RUDAR 4:1 (2:0)

Velenjčani so se v Ravnah zoperstavili domači ekipi z enakovredno igro v polju. V zaključnih akcijah pa so se boljše znašli domačini in tako dosegli visoko zmago 4:1. Za Velenjčane je bil strelec edinega gola Sitar.

Za Velenje so tokrat igrali: Jurčec, Jajac, Kraljevič, Sitar, Meh, Zepič, Jovovič, Samkač, Kuret, Sitar II, Majdak.

Šoštanj : Mejnik 2:1 (2:0)

Kljub skromnemu rezultatu je zmaga Soštanjčanov zaslužena. Ze v prvem delu so pokazali, da so boljše moštvo in to potrdili z dvema zadetkoma, ki sta ju dosegla Stevančević in Krevselj. V nadaljevanju pa so gostje zmanjšali na 2:1.

Soštanjčani so nastopili v postavi: Čepelnik, Koren, Kurnik, Podojsteršek, Bukovec, Slatinšek, Kumer, Pavšek, Hladin, Stevančević, Krevselj.

Ostali rezultati 10. kola

Steklar : Pohorje 5:0
Drava : Nafta 4:6

Kladivar : Olimp 2:2
Gračičar : Tehnostroj 1:1

Lestvica po 10. kolu

Kladivar	10	9	1	0	58:6	19
Steklar	10	6	2	2	40:19	14
Olimp	10	6	2	2	30:18	14
Nafta	10	4	3	3	31:22	11
Fužinar	10	4	2	4	21:21	10
Šoštanj	10	5	0	5	25:31	10
Gračičar	10	3	3	4	14:21	9
Drava	10	2	4	4	18:23	8
Mejnik	10	3	2	5	20:24	8
Pohorje	10	3	1	6	11:39	7
Velenje	10	1	3	6	15:29	5
Tehnostroj	10	1	3	6	19:36	5

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

Šmarčani jesenski prvaki

Letošnje tekmovanje je nogometšem iz Smartna ob Paki prineslo doslej največji uspeh, saj so osvojili paslov jesenskega prvaka v 1. razredu celjske nogometne podzveze. V zadnjem kolu so sicer izgubili srečanje z drugouvrščeno enajsterico Zalca, z rezultatom 5:2. Kljub temu pa imajo še dve točki prednosti. To jim bo močno koristilo v spomladanskem delu v borbi za polnoten uspeh.

Končna lestvica jesenskega dela:

Smartno	10	8	1	1	41:22	17
Zalec	10	7	1	2	37:25	15
Brezice	10	7	0	3	25:13	14
Ljubno	9	5	2	2	29:19	12
Senovo	10	5	0	5	27:30	10
Folzela	9	5	0	4	26:18	10
Radeče	10	4	1	5	35:28	9
Vojnik	10	4	0	6	22:23	8
Slov. Konjice	9	3	0	6	16:21	6
Krško	9	1	1	7	18:34	3
Gotovlje	10	1	0	9	10:43	2

ROKOMET

STAJERSKA CONA

Velenjčani tretji, Šoštanjčani peti

Ob zaključku jesenskega dela rokometnega tekmovanja v Stajerski zoni, je Rudar dosegel tretje mesto, Partizan iz Soštanja pa se je uvrstil na peto mesto.

Velenjski rokometasi so v tem delu tekmovanja dobro igrali, vendar pa so po nepotrebnem izgubili štiri točke v Murški Soboti in Krogu.

Soštanjčani so v začetku tekmovanja bili uspešnejši, kasneje pa so popustili in izgubili štiri srečanja. Spričo velike izenačenosti ekip, bo v spomladanskem delu tekmovanja zelo zanimivo. Fužinarju bo kljub trem točkam prednosti težko obdržati vodilno mesto na lestvici.

Lestvica jesenskih dela tekmovanja:

Fužinar	9	8	1	0	185:124	17
Branik	9	7	0	2	181:151	14
Rudar Vel.	9	6	1	2	166:116	13
Murška S.	9	6	0	3	148:135	12
Šoštanj	9	5	0	4	144:136	10
Grize	9	4	0	5	152:149	8
Krog	9	4	0	5	139:148	8
Petrovce	9	2	1	6	155:182	5
Velika Ned.	9	1	1	7	126:175	3
Store	9	0	0	9	117:199	0

OBCINSKO PIONIRSKO PRVENSTVO

ŠSD Velenje zmagovalec

Komisija za rokomet, pri občinski zvezi za telesno kulturo Velenje, je organizirala rokometni turnir za prvenstvo ŠSD, za pionirje in pionirke.

Pri pionirjih je nastopilo pet ekip, pri pionirkah pa štiri. Letos so prvič nastopili tudi pionirji iz Smartna ob Paki. Tokrat so se najbolj odrezali pionirji ŠSD »Gustava Šilih«, ki so premagali vse nasprotnike.

Pri pionirjih je bil vrstni red naslednji:

1. ŠSD Velenje I.
2. ŠSD Soštanj I.
3. ŠSD Velenje II.
4. ŠSD Soštanj II.
5. ŠSD Smartno ob Paki

Največ golov so dosegli: Plankl (V II.) 10, po 7 golov pa Javornik (V II.), Rablč (V I.), Skornšek (SII.), Melanšek (S II.), Melanšek (S I.), Zeleznik (Sm/P).

Vrstni red pri pionirkah:

1. ŠSD Velenje I.
2. ŠSD Soštanj I.
3. ŠSD Velenje II.
4. ŠSD Soštanj II.

Najuspešnejše strelke golov so bile: Kolarjeva (V I.) 9, Močilnikova (V I.) 7, Gerlančeva (V I.) 4, in Jesihova (S I.) 4.

Foto »COLORELIT« Velenje

kvalitetno izvršuje:

- ateljejska dela
 - zunanje posnetke
 - amaterska dela
 - vse v barvni ali rjavl tehnikl
- Na željo slikamo tudi doma.

Obiščite foto »Colorelit« v Velenju, Smartno 2

NASVETI ZA SMUČARJE

Nemalokdaj pridemo v zadrego, ko kupujemo ali dopolajujemo smučarsko opremo. Zato našim bralcem posredujemo nekaj nasvetov o smučarski opremi, o kupovanju smučl, palic in smučarskih čevljev.

Ne bo odveč, če si najprej ogledamo, kaj spada k opremi smučarja: hlače (iz elastičnega blaga), pulover, bunda ali vetrovka,

kapa, rokavice (najprimernejše so usnjene s tanko podlago), smučarska očala (pri večji hitrosti in mrazu se oči rade solzijo). Sončna očala pa so nepogrešljiva v spomladanski smuki v gorah. Omenjena garderoba spada običajno v zimsko garderobo. Smučl, palice in smučarski čevlji pa so smučarski rekviziti o katerih želimo dati nekaj nasvetov.

KAKŠNE SMUČI KUPITI?

V naših trgovinah je velika izbira smučl, od navadnih lesenih lepljenih, do kovinskih in smučl s »fiberglass« oblogami.

Povprečnemu smučarju bi svetovali, da si kupi smučl, z robniki in imajo drsno ploskev iz plastične mase in zgornje zaščitne plastične robnike. Primerne znamke so »Olimpia« in »Skimaster«. Smučl morajo biti primerno prožne po vsej dolžini, če stisnemo drsni ploskvi skupaj, se morajo tesno prilegati. Izbira dolžine smučl je odvisna od teže in znanja smučanja. Začetniki naj kupijo krajše smučl. Sicer pa veljajo za moške dolžine od 200 do 210 cm, za ženske od 170 do 200 cm. Izurjeni smučarji pa lahko kupijo tudi daljše, do 215 cm.

Za vezi svetujemo, da kupite le varnostne. So sicer nekoliko dražje od navadnih, vendar praktične in koristne. Priznane znamke so »Marker« (nemške), »Tyrolia« (avstrijske), »Cober« (italijan-

re, je zgrešena. Dobri smučarski čevlji so poleg smučl ošnovna zahteva za uspešno krmarjenje na smučeh. Najprimernejši so čevlji tovarne »Alpina«. Velikost čevljev naj bo taka, da se dobro prilagajo nogi, prostorni pa za dvojne nogavice (ene tanke, volnene).

Palice kupite kovinske, ki so z ozirom na trajanje in trpežnost cenejše od bukovih. Dolge naj bodo do ramen.

Najtežje se je odločiti, ko kupujemo smučarske čevlje. Misel, da so navadne gojzerice kar dobre,

Piše: RUDI ŽEVART, prof. telesne vzgoje

KDAJ KUPITI OTROKOM SMUČI IN KAKŠNE?

Otroku lahko kupimo smučl že ko je 3-4 leta star. Te naj bodo seveda kratke (nekak podaljšek stopala) ter naj služijo otrokom za hojo in igro po snegu. Nekoliko starejšim kupimo daljše smučl do 110 cm z navadnimi vezmi. S takimi smučmi in palicami (dolge do ramen) se bodo otroci naučili hoditi na smučeh in drseti po blagih strminah. Največ izkušenj si bodo nabrali v družbi sovrstnikov.

Ko pričnejo otroci hoditi v šolo, je čas, da jih začnemo učiti elementov smučanja. Takim, ki jim hoja in ravnotežje na smučeh ne dela preveč preglavic, je potrebno kupiti smučl, ki imajo

robničavo drsno ploskev. S takimi smučmi se bodo lažje privajali osnovnih likov smučarske šole. Kasneje pa je treba misliti na boljše smučl z varnostnimi vezmi, vendar ne daljše od velikosti otrok.

Povsem je zgrešeno, če otrokom kupimo daljše smučl, češ da bodo za več let. Take smučl otroci zelo težko obvladajo in kaj kmalu izgubijo veselje do smučarstva.

Podobno velja tudi za čevlje. Kupimo otrokom smučarske čevlje! So res nekoliko dražje od navadnih gojzeric, na katere pa se smučl ne morejo dobro pričvrstiti.

PRERASLO OPREMO MA SMUČARSKI SEJEM

Starši se sprašujejo, kam s čevlji, hlačami itd.; ko jih otroci prerastejo. V večjih krajih, predvsem pa v Ljubljani, so sejni smučarske opreme vsakoletna oblika prodajanja in kupovanja rabljene smučarske opreme, ki se v zadovoljstvo vseh odlično obnese. Take sejme bomo organizirali tudi v Velenju in Soštanju.

Ce bodo starši videli, da lahko na smučarskem sejmu opremo, ki jo otroci prerastejo, ugodno prodajo, prav gotovo ne bodo pomisljali pri nakupu primernih smučl, čevljev in druge opreme za otroke. Otrokom pa bodo s tem omogočili prijetno, zdravo in koristno športno udejstvovanje. (Nadaljevanje sledi)

Velenjski šahisti v Avstriji

V počastitev avstrijskega državnega praznika, so šahisti iz Pörtschacha priredili v Sauerbrunnu mednarodno šahovsko srečanje, ki smo se ga udeležili poleg gostitelja pokrajinske ekipe Burgenlanda in Bratislave, še šahisti Šaleške doline. Vsaka ekipa je nastopila z dvajsetimi igralci.

Najuspešnejši so bili šahisti iz Bratislave, Velenjčani pa smo zavzeli drugo mesto pred obema avstrijskima ekipama.

Pri Velenjčanih so se najbolj izkazali Jože Pukmajster, Janko Osojnik in Ferdo Gorjanc, ki so zmagali v vseh srečanjih.

Rezultati:

Velenje	: Burgenland	11:9
Bratislava	: Pörtschach	16:4
Bratislava	: Burgenland	16,5:3,5
Burgenland	: Pörtschach	13:7
Bratislava	: Velenje	14:6
Pörtschach	: Velenje	11,5:8,5

Velenjčani smo ponosni na uspeh in veselji, da smo se lahko udeležili tega mednarodnega tekmovanja, če,

prav smo stroške morali poravnati iz lastnega žepa.

Janez Pelko

USNJARJADA 66

Na pobudo občinskega komiteja ZMS Velenje je mladinska organizacija tovarne usnja iz Soštanja organizirala športno srečanje mladincev usnjarskih kolektivov pod naslovom »Usnjarjada 66«.

To tekmovanje je bilo tokrat prvič in so se ga udeležili predstavniki usnjarskih podjetij iz Kamnika, Domžal, Vrhnike in Soštanja. Nastopilo je več kot 45 tekmovalcev, ki so se pomerili med seboj v namiznem tenisu, šahu in streljanju.

Razvrstitev ekip po panogah:

Šah — Soštanj, Domžale, Vrhnika, Kamnik
Streljanje — Kamnik, Domžale, Vrhnika, Soštanj
Namizni tenis — Domžale, Soštanj, Kamnik, Vrhnika
Skupni vrstni red:

1. Domžale
2. Soštanj
3. Kamnik
4. Vrhnika

Udeleženci tekmovanja so pozdravili pobudo soštanjskih mladincev in izrazili željo, da bi to v bodoče bilo vsakoletno srečanje mladincev — usnjarjev.

Zmagovalec letošnjega tekmovanja, mladinski aktiv tovarne usnja iz Domžal, pa bo prireditelj »Usnjarjade 67«.

MALI OGLASI

IZGUBLJENO

● Na poti od novega jaska do centra Velenja je bilo izgubljenih 5 ključev. Najditelj naj jih odda vrtarju novega jaska ali postaji milice.

PRODAM

● Ugodno prodam pralni stroj »Alba«, Bolič, Jenkova 2, Velenje.

STANOVANJA

● Mlad inženir išče opremljeno sobo s posebnim vhodom. Naslov v uredništvu.

ZAPOSLOTIVE

● Išcem žensko srednjih let. Najraje mlajšo upokojenko, z znanjem kuhe, za 8-urno zaposlitev pri štiričlanski družini. Otroka 8 in 13 let. Zglasite se na naslov: Zohar, Velenje, Cankarjeva 2a/III.

PREKLICIJEM

● Preključujem veljavnost plačilnega kartončka RLV številka 1071. Rudolf Kukovič, Šlandrova 35, Velenje.

● Preključujem veljavnost plačilnega kartončka RLV številka 234. Franc Lemež, podkraj 44, Velenje.

● Jože Kvartič st., Velenje, Koroška 16, preključujem žaljive besede, ki sem jih izrekel o Gidici Korošec iz Velenja, Prešernova 3 in Ivanu Pocažtu, Velenje, Partizanska 8. Izjavljam, da so neresnične. Zahvaljujem se, da sta odstopila od sodnega postopka.

PIONIRJI

Za vas smo pripravili posebno obliko nagradnega varčevanja. Vsi, ki imate hranilnike, pridete pri njem v poštev.

Ko boste prinesli izpraznit hranilnik, dobite kartonček z 10 praznimi polji. Za vsakih vloženih 10 N-din vam odtisnemo v eno prazno polje čebelico, simbol priidnosti in prizadevnosti. Ko bo na kartončku vseh 10 polj potiskanih s čebelicami, dobite praktično nagrado, ki vam bo koristila v šoli ali pri igri.

Vabimo vse pionirje k temu novemu načinu nagradnega varčevanja, ki bo razveselilo slehernega mladega vlagatelja.

Ne pozabite:

Kreditna banka Celje, podružnica Velenju z ekspozituro Soštanj misli tudi na svoje mlade vlagatelje in vas vse vabi:

VARCUJTE IN VLAGAJTE NA SVOJE HRANILNE KNJIZICE!

Zavod za zaposlovanje in težave

Z reorganizacijo službe zaposlovanja, do katere je prišlo konec leta 1965, je ostalo v Sloveniji od prejšnjih 38 zavodov samo devet. S tem v zvezi so se nujno povečale tudi naloge in obseg dela zavodov. Vendar ti pri svojem delu naletijo na množico težav. Ena od njih je, da je stopnja prispevka od osebnega dohodka v Sloveniji 0,2 odstotka, medtem ko je ta v drugih republikah precej večja, v Makedoniji celo 0,75 odstotkov. Določeno oviro pri delu predstavlja vsekakor zakonodaja na tem področju. Za frustracijo naj navedemo samo primer. Recimo, da določena gospodarska organizacija pride v likvidacijo. Nujno je, da bodo odpustili nekaj delavcev. Ti bodo seveda v času brezposelnosti dobivali nadomestilo zavoda za zaposlovanje. Ta znaša polovico prejemkov, v povprečju 30.000 S-dinarjev. Delavci, ki bodo ostali v podjetju pa bodo lahko dobivali celo manj. Vidi se torej, da obstoječe zakonske norme niso smiselne. Saj se lahko zgodi, da bo dobil človek, ki dela, manj kot tisti, ki je doma.

To pa vsekakor niso edini problemi s katerimi se zavodi danes srečujejo. Velika pomanjkljivost je tudi indiferenca gospodarskih in drugih organizacij pri reševanju nekaterih vprašanj. Sem sodi predvsem štipendiranje. Veliko je že bilo napisanega in povedanega o tem. Večkrat se je dogajalo, da so gospodarske organizacije štipendirale kadre, ki jih pravzaprav niso potrebovale. Vse to zato, da bi zadostile zakonskim predpisom. Na drugi strani pa naletimo na »odkupovanje« strokovnjakov in podobne primere neljalnosti. Torej stanje na področju štipendiranja še danes ni urejeno. Tudi sistem delitve štipendij ne ustreza. Prav sramoten je podatek, da je okrog 60% letošnjih novincev iz Ljubljane in bližnje okolice, in da so iz dobro situiranih družin.

Posebno zanimivost pa predstavlja vsekakor tudi zaposlovanje delovne sile z višjo ali visoko strokovno izobrazbo. Diplomanti hočejo na vsak način ostati v večjih mestih. Pozabijo na kraje od koder so prišli. Tako je v Ljubljani precej visoko število delavcev z visoko izobrazbo nezaposlenih ali pa so zaposleni na neustreznih delovnih mestih. Revnejše občine, oziroma manjši kraji pa rabijo take kadre.

Posebno boleče je tudi zaposlovanje naših strokovnjakov v tujini. Na področju velenjskega zavoda za zaposlovanje so sicer do sedaj naleteli le na dva taka primera. Zaposlovanje strokovnjakov v zapadnih deželah bi bilo še nekako razumljivo, če bi le-ti opravljali delo za katerega so izšolani. Temu pa ni vedno tako. Torej je za nas izguba dvojna. Najprej izgubimo strokovnjaka za katerega so bile investirane precejšnje vsote, ker pa je zaposlen na neprimernem delovnem mestu, lahko govorimo tudi o izgubi stika s stroko. Vsi vemo, da so se po reformi pogoji zaposlovanja precej postrili. Cilji reforme so za nami. Povečanje storilnosti dela in družbenega produkta, posredno pa tudi povečanje standarda. Vendar v Velenju o kak-

šnihkoli vzrokov, pristihi tudi tako imenovane potencialne delavce.

Zanimiva je struktura brezposelnih. Med njimi je največ kvalificiranih delavcev, manj pa s srednjo strokovno izobrazbo ali z visoko in višjo.

Brez dvoma pa je precej zanimivo, da med vzroki za prenehanje delovnega razmerja še vedno prednjači samovoljna zapustitev dela. Torej vidimo, da delovna zavest delavcev vedno le ni taka kot bi želeli. Vendar pa je bilo stanje še slabše, saj je letošnja številka kar za 35% ugodnejša od lanske.

V velenjski občini torej problematika zaposlovanja le ni tako pereča kot ponekod drugje. Lahko pa bi osodili malomaren odnos nekaterih delovnih organizacij do zavoda o obveščanju o prostih delovnih mestih. S tem pa onemogočajo zavodu perspektivno politiko zaposlovanja, za katero bi morali razpolagati vsaj z enoletnimi kadrovskimi potrebami.

šni večji brezposelnosti ne bi mogli govoriti. Saj se je zaposlenost na področju zavoda znižala od lanskega maja do letošnjega samo za 1,2 odstotka, oziroma za 361 oseb. K brezposelnim pa moramo poleg delavcev, ki so izgubili službo zaradi kakr-

KOMUNALNO OBRTNEGA CENTRA

o centru telezija
pri Rudarskem domu
v Šoštanju

Velenje

VSEM ČLANOM DELOVNIH KOLEKTIVOV
IN PREBIVALCEM OBČINE VELENJE
ČESTITAMO OB DNEVU REPUBLIKE

LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT ŠOŠTANJ

Delovni kolektiv

Termoelektrarne Šoštanj

čestita občanom ob Dnevu republike
in želi novih delovnih zmag

PRIPOROČAMO SE ...

Trgovsko podjetje z industrijskim blagom

»ZARJA« Maribor

Poslovalnica »TEKSTILNI OSTANKI«
VELENJE

... IN POZDRAVLJAMO!

TRGOVSKO PODJETJE

»ZARJA«

Šoštanj

Solidno in hitro vas bomo
postregli v naših trgovinah.

Ob Dnevu republike čestitamo
vsem občanom

Obvestilo

UDELEŽENCEM NARODNOOSVOBODILNE
BORBE

Vse občane, ki so sodelovali v narodnoosvobodilni borbi, pa še nimajo priznane posebne dobe, obveščamo, da se po 187. členu zakona o pokojninskem zavarovanju zahtevki za ugotovitev te dobe z izjavami prič lahko vlagajo le še do 31. 12. 1966. Do tega roka se lahko vlagajo tudi zahtevki za ugotovitev obdobja, ko so posamezniki opravljali tako samostojno dejavnost, ki se po veljavnih predpisih šteje v pokojninsko dobo.

Kot vse ostale vloge, se tudi ti zahtevki vlagajo v občinski sprejemni pisarni, ali na sedežih krajevnih uradov.

SKUPŠČINA OBČINE VELENJE
Urad tajnika

POZDRAVLJAMO OBČANE
IN DELOVNE PRIJATELJE
TER JIM ŽELIMO
OB DNEVU REPUBLIKE
NADALJNJIH DELOVNIH USPEHOV

KLEPARSTVO-VODOVOD ŠOŠTANJ

OB DNEVU REPUBLIKE
POŠILJAMO TOVARISKE
POZDRAVE VSEM
DELOVNIM LJUDEM

» GALANTERIJA «

tovarna pohištvnega okovja
in gumbov iz plastičnih mas
ŠOŠTANJ

Podplatno usnje komere, special in ago, boks in velur v raznih barvah, lak za obutev in galanterijo, henting v raznih barvah, dullboks in mastno kravino, tehnično in galanterijsko usnje

IZDELUJE V PRVOVRSTNI
KVALITETI IN NUDI PO
UGODNIH CENAH

TOVARNA USNJA
ŠOŠTANJ

Pridružujemo se čestitkam
delovnih kolektivov ob
Dnevu republike

Zahvala

Ob boleči in prerani izgubi našega nadvse ljubljenega in nepozabnega moža, očeta, sina, brata in strica

Cirila Rednaka

se zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali v trenutkih nelizmerne bolečine.

Posebno se zahvaljujemo upravi in delovnemu kolektivu RLV, sindikalni podružnici in delovni skupnosti EE elektro-strojni obrat, kakor tudi toplovodni skupini za pomoč. Zahvaljujemo se rudarski godbi in moškemu pevskemu zboru za žalostinke in govornikom za tolažilne in poslovljne besede od odprtem grobu. Obenem se zahvaljujemo dr. Crepišek Antonu, ki je z vso požrtovalnostjo pomagal pri nesreči.

Naša zahvala pa velja tudi članom nogometnega kluba Velenje, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala vsem darovalcem cvetja in vencev, sosedom in številnim prebivalcem Velenja in okolice, za spremstvo k zadnjemu počitku.

Zalujoči: žena Zofka s sinom Bogdanom, mačeha Cecilija, brat Franci z družino, sestre: Slavka, Marija in Milka z družinami, polbrata Jože in Janko ter ostalo sorodstvo.

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Lastnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Ivan Fijavž, Franjo Kijun, Franc Lesnik, Maks Medved, Ljuba Naraks, Mian Šterban, Jože Tekavec, Marija Trampus, Alojz Zavoljšek in Rudl Zevari — List izhaja vsak drugi četrtek — Posamezna številka stane 30 novih par ali 30 starih dinarjev — Letna naročnina 7 novih dinarjev in 50 novih par ali 750 starih dinarjev, polletna naročnina 3 nove dinarje in 75 novih par ali 375 starih dinarjev Naročnina se plača vnaprej na tekoči račun: 5074-8-369 pri SDK, eskpozitura Šoštanj — Naslov uredništva: SALEŠKI RUDAR, Velenje, Titov trg 2, poštai predal 89, telefon 8-50-87 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Tisk in kšišelj: GP Celjski tisk Celje.